

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชนของนักเรียน
ระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชนของนักเรียนระดับ
มัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

FACTORS RELATING TO HIGH SCHOOL STUDENTS' DECISION TO STUDY
IN PRIVATE UNIVERSITIES IN BANGKOK METROPOLIS

การศึกษาเฉพาะบุคคลเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
พ.ศ. 2552

© 2552

พรชนิตว์ รอดพร้อม

สงวนลิขสิทธิ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
อนุมัติให้การศึกษาเฉพาะบุคคลนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต

เรื่อง “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชนของ
นักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร”

ผู้วิจัย นางพรชนิตว์ รอดพร้อม

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษา

(รองศาสตราจารย์ ดร. รสขงพร โกมลเสวิน)

ผู้แทนบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร. บุญเลิศ สุขคติกล)

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(รองศาสตราจารย์ สุรเสกข์ พงษ์หาญยุทธ)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

(ดร. สุदारัตน์ ดิษยวรรณนะ จันทราวัฒนากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ 31 เดือน มกราคม พ.ศ. 2552

พรชนิดวี รอดพร้อม. ปรินญาณืเทศศาสตรมหาบัณัฑิต, มกราคม 2552, บัณัฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

ปัจจัยที่มืความสั้มพันธั์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชนของนักเรียนระดับ
มัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร (69หน้า)

อาจารย์ที่ปรึกษา : รองศาสตราจารย์ ดร.รศชงพร โกมลเสวิน

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มืความสั้มพันธั์กับการตัดสินใจเข้าศึกษา
ต่อในมหาวิทยาลัยเอกชนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร และศึกษาถึง
ทัศนคติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อมหาวิทยาลัยเอกชน

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการ
รวบรวมข้อมูล กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 200 คน
และการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อหา
กลุ่มตัวอย่างจำนวน 4 คนทั้งชายและหญิงซึ่งเป็นนักเรียนระดับมัธยมในเขตกรุงเทพมหานคร และจาก
โรงเรียนสังกัดรัฐบาล 2 คน และโรงเรียนสังกัดเอกชน 2 คน โดยคัดเลือกจากโรงเรียนที่จัดกิจกรรม
และเข้าร่วมโครงการ "เปิดรั้วมหาวิทยาลัยกรุงเทพ" ซึ่งวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม
คอมพิวเตอร์สำเร็จรูป คำนวณหาค่า ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์
สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

คุณลักษณะพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ศึกษาอยู่ในสถาบันการศึกษาภาครัฐและภาคเอกชน
จำนวนเท่ากัน และศึกษาอยู่ในสาขาวิชาศิลป์-ภาษา โดยที่บิดาของกลุ่มตัวอย่างมีการศึกษาอยู่ใน
ระดับต่ำกว่าปริญญาตรีและมีอาชีพเจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว ส่วนมารดาของกลุ่มตัวอย่าง
การศึกษาอยู่ในระดับต่ำกว่าปริญญาตรีมีอาชีพเจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว รายได้ของครอบครัว
มากกว่า 50,000 บาท

จากการเปรียบเทียบปัจจัยที่มืความสั้มพันธั์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย
เอกชน ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามคุณลักษณะพื้นฐาน

ได้แก่ เพศ สถาบัน สาขาวิชา ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา อาชีพบิดา อาชีพของมารดา และรายได้ของครอบครัว ดังต่อไปนี้

นักเรียนที่มีเพศ สาขาวิชา ระดับการศึกษาและอาชีพของบิดา และรายได้ของครอบครัวต่างกัน มีปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชนไม่แตกต่างกัน ส่วนนักเรียนที่ศึกษาในสถาบันการศึกษารัฐบาลและเอกชน มารดากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาและอาชีพที่ต่างกัน มีปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชนแตกต่างกัน

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชนทุกปัจจัยมีความสำคัญอยู่ในเชิงบวกระดับมาก โดยที่ค่าเฉลี่ยมากเป็นอันดับ 1 ได้แก่ ปัจจัยสนับสนุน ประกอบด้วยทีมแนะแนวของสถาบันเอกชนที่ทำการประชาสัมพันธ์ข้อมูล และทุนการศึกษา รองลงมาได้แก่ ปัจจัยดึงดูด ประกอบด้วย ความเชื่อทัศนคติ ลักษณะนิสัย ค่านิยม กลุ่มบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการเข้าศึกษา รวมทั้งภาพลักษณ์ และปัจจัยผลักดัน ประกอบด้วย ทัศนคติต่อสถาบันการศึกษาเอกชน

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี ด้วยเพราะความอนุเคราะห์ที่สำคัญยิ่งจากรองศาสตราจารย์ ดร. รสขงพร โกมลเสวิน อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ที่ได้กรุณาชี้แนะแนวทางด้านวิชาการตลอดจนให้คำปรึกษา และสละเวลาอันมีค่ายิ่งเพื่อตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนสารนิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ ซึ่งผู้วิจัยขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ ที่นี้และจะขอระลึกถึงความเคารพตลอดไป

ขอขอบพระคุณมหาวิทยาลัยกรุงเทพเป็นอย่างสูงที่ให้โอกาสและให้การสนับสนุน ทำให้ผู้วิจัยได้รับทุนการศึกษาในครั้งนี้ และจะขอระลึกถึงความซาบซึ้งตลอดไป ขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ในด้านต่างๆ ให้แก่ผู้วิจัย ขอขอบคุณอาจารย์และเจ้าหน้าที่บัณฑิตวิทยาลัยทุกท่านที่ให้ความสะดวกและความช่วยเหลือในทุกๆ ด้าน

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัชวาล หังสพฤกษ์ ผู้อำนวยการฝ่ายรับสมัครนักศึกษาที่ให้คำปรึกษา คำแนะนำ และข้อคิดต่างๆ ในการศึกษา รวมทั้งพี่ๆ และน้องๆ จากฝ่ายรับสมัครนักศึกษาทุกคน

ขอบคุณ อ.นันทน์ภัท พรเจริญวาสน์ อ.วัลย์ลักษณ์ ทวีคุณ อ.เจตน์ พงษ์เจริญฤทธิ์ และ อ.ธนกฤต วงศ์มหาเศรษฐ์ ขอขอบคุณสำหรับ มิตรภาพ ความห่วงใย กำลังใจ และทุกความรู้สึกที่มีให้เสมอมา ซึ่งใจทุกครั้งที่ได้รับ และเพื่อนๆ MACA NIGHT พี่น้อง เต็ม ลิต กิก ปั้น จอย เอิง ขอขอบคุณทุกความช่วยเหลือที่มีให้ตลอดเวลา

สุดท้ายนี้ขอขอบพระคุณพ่อและแม่ ที่คอยเฝ้าดูด้วยความเป็นห่วง ให้ความรัก ความอบอุ่น และความปรารถนาดีตลอดมา น้องชาย และหลานสาว กำลังใจสำคัญที่ทำให้ผู้วิจัยสำเร็จการศึกษาได้ตามที่ทุกคนและผู้วิจัยคาดหวัง

พรชนิตว์ รอดพร้อม

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย		
กิตติกรรมประกาศ		ฉ
สารบัญตาราง		ฅ
สารบัญรูปภาพ		ฎ
บทที่ 1	บทนำ	
	ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
	ปัญหานำวิจัย	6
	วัตถุประสงค์	6
	ขอบเขตของงานวิจัย	7
	นิยามศัพท์	8
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	8
บทที่ 2	ทบทวนวรรณกรรม	
	แนวความคิดปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจในการศึกษาต่อ	9
	ทฤษฎีแรงจูงใจ	10
	ทฤษฎีความคาดหวัง	12
	ทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจและการกระทำทางสังคม	13
	กรอบแนวคิดตามทฤษฎี	16
	สมมติฐานในงานวิจัย	17
บทที่ 3	ระเบียบวิธีวิจัย	
	การวิจัยเชิงสำรวจ	18
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	18
	ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา	18
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	19
	ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ	19
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	20
	เกณฑ์ในการให้คะแนนและการแปลผล	20

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
	๗
	หน้า
	21
	21
	22
	22
	23
	23
	24
	24
บทที่ 4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล
	ผลการวิจัยเชิงปริมาณ
	ผลการวิจัยเชิงคุณภาพเชิงลึก
บทที่ 5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ
	สรุปผลการวิจัย
	อภิปรายผล
	ข้อจำกัดในงานวิจัย
	ข้อเสนอแนะต่อมหาวิทยาลัยเอกชน
	ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป
บรรณานุกรม	61
ภาคผนวก	65

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1	แสดงวิทยาลัยเอกชนที่จัดตั้งขึ้นครั้งแรกในประเทศไทย	2
ตารางที่ 2	แสดงจำนวนสถาบันอุดมศึกษาตามภาคต่างๆ	3
ตารางที่ 3	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม คุณลักษณะพื้นฐาน	25
ตารางที่ 4	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ เลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน	28
ตารางที่ 5	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ เลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน จำแนกด้านปัจจัยดึงดูด	29
ตารางที่ 6	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ เลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน จำแนกด้านปัจจัยผลักดัน	30
ตารางที่ 7	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ เลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน จำแนกด้านปัจจัยสนับสนุน	31
ตารางที่ 8	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ เลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน จำแนกตามเพศ	31
ตารางที่ 9	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ เลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน จำแนกตามสถานศึกษา	32
ตารางที่ 10	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ เลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน จำแนกตามสาขาวิชา	32
ตารางที่ 11	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ เลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน จำแนกตามระดับการศึกษาของบิดา	33
ตารางที่ 12	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ เลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน จำแนกตามระดับการศึกษาของ มารดา	33
ตารางที่ 13	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ เลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน จำแนกตามอาชีพของบิดา	34
ตารางที่ 14	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ เลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน จำแนกตามอาชีพของมารดา	34

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 15	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน จำแนกตามรายได้ของครอบครัว	35
ตารางที่ 16	แสดงการวิเคราะห์ค่า T-test เพื่อเปรียบเทียบคะแนนค่าเฉลี่ยของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน จำแนกตามเพศ	36
ตารางที่ 17	แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนค่าเฉลี่ย (mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน จำแนกตามเพศ	36
ตารางที่ 18	แสดงการวิเคราะห์ค่า T-test เพื่อเปรียบเทียบคะแนนค่าเฉลี่ยของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน จำแนกตามเพศ	37
ตารางที่ 19	ผลการเปรียบเทียบคะแนนค่าเฉลี่ย (mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน จำแนกตามสถาบัน	37
ตารางที่ 20	แสดงการวิเคราะห์ ANOVA เพื่อหาความแตกต่างระหว่างสาขาวิชาที่ศึกษากับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน	38
ตารางที่ 21	แสดงค่าเฉลี่ย (mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน จำแนกตามสาขาวิชา	38
ตารางที่ 22	แสดงการวิเคราะห์ ANOVA เพื่อหาความแตกต่างระดับการศึกษาของบิดากับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน	39
ตารางที่ 23	แสดงค่าเฉลี่ย (mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน จำแนกระดับการศึกษาของบิดา	39
ตารางที่ 24	แสดงการวิเคราะห์ ANOVA เพื่อหาความแตกต่างระดับการศึกษาของมารดา กลุ่มตัวอย่างกับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน	40
ตารางที่ 25	แสดงตารางทดสอบความแตกต่างรายคู่ของระดับการศึกษาของมารดา กลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ Post Hoc Test	40

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 26	แสดงค่าเฉลี่ย (mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน จำแนกระดับการศึกษาของมารดา	41
ตารางที่ 27	แสดงการวิเคราะห์ ANOVA เพื่อหาความแตกต่างอาชีพของบิดากับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน	41
ตารางที่ 28	แสดงค่าเฉลี่ย (mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน จำแนกตามอาชีพของบิดา	42
ตารางที่ 29	แสดงการวิเคราะห์ ANOVA เพื่อหาความแตกต่างอาชีพของมารดากับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน	42
ตารางที่ 30	แสดงตารางทดสอบความแตกต่างรายคู่ของอาชีพของมารดา โดยใช้ Post Hoc Test	43
ตารางที่ 31	แสดงคะแนนค่าเฉลี่ย (mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน จำแนกตามอาชีพของมารดา	44
ตารางที่ 32	แสดงการวิเคราะห์ ANOVA เพื่อหาความแตกต่างรายได้ของครอบครัวกับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน	44
ตารางที่ 33	แสดงค่าเฉลี่ย (mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน จำแนกตามรายได้ของครอบครัว	45
ตารางที่ 34	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยดึงดูดกับการตัดสินใจเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร	45
ตารางที่ 35	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยผลักดันกับการตัดสินใจเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร	46
ตารางที่ 36	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสนับสนุนกับการตัดสินใจเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร	47

สารบัญรูปภาพ

รูปที่ 1 แสดงความต้องการตามลำดับขั้นของมาสโลว์

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การที่จะพัฒนาประเทศให้เจริญทัดเทียมกับนานาประเทศนั้น สิ่งที่สำคัญคือการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ ซึ่งสามารถทำได้หลายรูปแบบ โดยรูปแบบหนึ่งของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญก็คือการศึกษา ดังพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลปัจจุบัน ที่ว่า “การศึกษาเป็นเครื่องมืออันสำคัญในการพัฒนาความรู้ ความคิด ความประพฤติ ทัศนคติ ค่านิยม และคุณธรรมของบุคคล เพื่อให้เป็นพลเมืองดี มีคุณภาพ การพัฒนาประเทศที่ย่อมจะทำให้สะดวกราบรื่น ได้ผลที่แน่นอนรวดเร็ว” (เฉลิมเผ่า อัจฉริยะ, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ประภคณา, พูลพัฒน์, พูนทรัพย์ นาคณา, เทวี ศติยรัตน์ และนิพนธ์ นาคเปลี่ยว, 2545, หน้า 1)

การศึกษาถือว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของชีวิต โดยเฉพาะสังคมโลกปัจจุบันในยุคโลกาภิวัตน์ ซึ่งเป็นยุคของการบริโภคข่าวสารข้อมูลไร้พรมแดน นานาประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศผู้นำความเจริญทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยีได้ให้ความสำคัญของการศึกษาแก่ประชากรชาติอย่างมาก เช่นเดียวกันกับประเทศไทยซึ่งให้ความสำคัญของการให้การศึกษาแก่ประชาชนโดยมีการจัดสรรงบประมาณของรัฐในการบริหารประเทศด้านการศึกษามาตลอดทุกปี

สถาบันอุดมศึกษา เป็นสถาบันแห่งการเรียนรู้ เป็นสถานที่ค้นคว้า เป็นแหล่งพัฒนาบุคคลในทุกๆ ด้าน และเป็นสถาบันผลิตบัณฑิตหรือทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญของสังคมไทย เพื่อให้ทุกคนได้รับการเรียนรู้ ได้รับการศึกษาให้เป็นคนเก่ง คนดี มีความสุขและมีคุณภาพ ความรู้ และคุณธรรม โดยเฉพาะสถาบันอุดมศึกษาเอกชน หรือมหาวิทยาลัยเอกชนเป็นสถาบันที่มีบทบาทและความสำคัญในการจัดการศึกษาเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียนเป็นการเพิ่มโอกาสและทางเลือกของการศึกษาในส่วนที่รัฐจัดให้ไม่เพียงพอ ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนในเชิงคุณภาพทางวิชาการควบคู่กับคุณธรรม เป็นสถานศึกษาเฉพาะด้าน สถานศึกษาอยู่ใกล้กับแหล่งชุมชน ให้ความสะดวกในการเดินทางมาเรียน เป็นการเปิดโอกาสแก่ผู้เรียนในการเข้ามาศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ส่งเสริมสิทธิและเสรีภาพของผู้เรียนในการเลือกรับการเรียนรู้และการศึกษาได้เต็มที่ตามความต้องการ ความสนใจ และความถนัดของผู้เรียน (วัลลภ สุวรรณดี และคณะ, 2541)

จากความสำคัญของการศึกษาทำให้ประชาชนมีความต้องการที่เข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาเพิ่มมากขึ้น เกินกว่าที่รัฐจะรับผิดชอบได้ ดังจะเห็นได้จากจำนวนนักศึกษา

ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ในปีการศึกษา 2548 รวมทั้งในเขตกรุงเทพและภูมิภาคมีจำนวน 1,644,736 คน สถาบันอุดมศึกษาของเอกชนมีจำนวน 250,951 คน ในขณะที่ปีการศึกษา 2549 มีนักศึกษารวมทั้งในเขตกรุงเทพและภูมิภาคจำนวน 1,829,478 คน โดยแบ่งเป็นในสถาบันอุดมศึกษาของเอกชนจำนวน 276,723 คน (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2551) ความสำคัญของสถาบันศึกษาเอกชน เห็นได้จากการที่มีการตราพระราชบัญญัติเพื่อการจัดการวิทยาลัยเอกชนซึ่งเรียกว่าพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน พ.ศ. 2512 ขึ้น (จุฬาสารสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย, 2542) โดยในระยะแรกมีเพียง 6 สถาบันที่อนุมัติให้เปิดสอนระดับอุดมศึกษาได้ (ดังตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 : วิทยาลัยเอกชนที่จัดตั้งขึ้นครั้งแรกในประเทศไทย

ลำดับที่	ชื่อเริ่มก่อตั้ง	ชื่อปัจจุบัน	วันที่ได้รับอนุมัติ
1	วิทยาลัยเกริก	มหาวิทยาลัยเกริก	28 พฤษภาคม 2513
2	วิทยาลัยกรุงเทพ	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	28 พฤษภาคม 2513
3	วิทยาลัยไทยสุริยะ	มหาวิทยาลัยศรีปทุม	28 พฤษภาคม 2513
4	วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์	28 พฤษภาคม 2513
5	วิทยาลัยพัฒนา	ล้มเลิกกิจการแล้ว	28 พฤษภาคม 2513
6	วิทยาลัยการพาณิชย์	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	28 พฤษภาคม 2513

ที่มา: การบริหารสถาบันอุดมศึกษาเอกชน (ทบวงมหาวิทยาลัย, “การบริหารสถาบันอุดมศึกษาเอกชน” 2533)

ในเวลาต่อมาภาคเอกชนจึงเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาการศึกษามากขึ้น โดยเฉพาะในระดับอุดมศึกษา จะเห็นได้จากการที่มีการเปิดสถานศึกษาเอกชนระดับอุดมศึกษาในภูมิภาคต่างๆ มากขึ้นเป็นการกระจายการศึกษาให้ทั่วประเทศ ในปัจจุบันจะพบว่า การศึกษาระดับอุดมศึกษาภาคเอกชนของประเทศไทยขยายตัวขึ้นอย่างรวดเร็วและกว้างขวาง (ดังตารางที่ 2) ซึ่งปีการศึกษา 2546 มีมหาวิทยาลัยเอกชนที่เปิดดำเนินการแล้ว 53 สถาบัน (พิศมัย ทองเทียง, 2549) และในปัจจุบันมหาวิทยาลัยเอกชนได้เปิดเพิ่มเป็นจำนวน 63 สถาบัน (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2551) มีการพัฒนาหลักสูตรเปิดสอนในสาขาวิชาที่น่าสนใจ เช่น มหาวิทยาลัยหอการค้าไทยได้ดำเนินการเปิดสอนหลักสูตรปริญญาตรีวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรม ลอจิสติกส์ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2551) คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยรังสิต คณะดิจิทัลมีเดีย มหาวิทยาลัยศรีปทุม และคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสารสนเทศมหาวิทยาลัยกรุงเทพ ซึ่งเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน

เนื่องจากที่สถานการณ์แรงงานด้านไอซีทีของเมืองไทยยังคงขาดแคลน ไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของภาคธุรกิจได้อย่างเพียงพอ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2551)

ตารางที่ 2 : จำนวนสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ตามภาคต่างๆ

	มหาวิทยาลัย	วิทยาลัย	รวม
ภาคเหนือ	3	6	9
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	3	5	8
ภาคกลาง	21	13	34
ภาคใต้	1	5	6
รวม	28	29	57

ที่มา : จาก พิศมัย ทองเที่ยง, 2549

จากนโยบายการพัฒนาการศึกษาส่วนรวมของรัฐ ที่ได้ส่งเสริมให้เอกชนเข้ามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาในอัตราส่วนและวิถีทางที่เหมาะสม และยังหามาตรการส่งเสริมให้มีความร่วมมืออย่างใกล้ชิดระหว่างสถาบันการศึกษากับสถาบันอื่นๆ ทั้งของรัฐบาลและเอกชนด้วย เช่น การจัดโครงการตลาดนัดหลักสูตรอุดมศึกษาตามมหาวิทยาลัยของรัฐในภาคต่างๆ ซึ่งจัดขึ้นเป็นประจำทุกปี เพื่อให้ นักเรียนในภูมิภาคต่างๆ ได้รับทราบข้อมูลของสถานศึกษาอย่างทั่วถึง รูปแบบของงานเป็นการจัดนิทรรศการการศึกษา มีสถาบันอุดมศึกษาทั้งของรัฐบาลและเอกชนต่างๆ เข้าร่วมงานให้ข้อมูลของสถาบันเป็นจำนวนมาก พร้อมทั้งกิจกรรมบนเวทีที่หลากหลาย เช่น การบรรยายเกี่ยวกับการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา นำรุ่นพี่ที่ประสบความสำเร็จในการเลือกคณะได้ตรงตามความต้องการมาพูดคุยบอกเล่าการวิธีการเตรียมตัวสอบคัดเลือก นอกจากนี้ยัง ได้มีการจัดนำเยี่ยมชมบรรยากาศ อาคารสถานที่ และคณะต่างๆ โครงการนี้คือตัวอย่างหนึ่งของความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาของรัฐบาลและเอกชน

ดังนั้น มหาวิทยาลัยเอกชนจึงต้องมีการเตรียมแผนหรือมาตรการการป้องกัน โดยมีการบริหารจัดการ เพื่อให้สอดคล้องรับกับสถานการณ์ที่กำลังจะเกิดขึ้น ตลอดจนการสื่อสารหรือกลยุทธ์ทางการสื่อสารต่างๆ เช่น กลยุทธ์การสร้างภาพลักษณ์ของสถาบัน คณะและสาขาวิชาต่างๆ มาใช้ในการสื่อสารกับนักเรียน นักศึกษา กลุ่มเป้าหมาย หรือ กลุ่มผู้ที่สนใจศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย ขณะเดียวกันยังเน้นด้านคุณภาพของการเรียนการสอน การพัฒนาด้านวิชาการตลอดจนการพัฒนาบุคลากรของมหาวิทยาลัยเองให้สามารถทัดเทียมกับมหาวิทยาลัยอื่นที่เป็นคู่แข่งทั้งมหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยเอกชนด้วย (ทักษิณ สุวรรณะชญ, 2546)

จากการที่มีจำนวนของสถาบันการศึกษาเอกชนในระดับอุดมศึกษาเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก และในการที่จะทำให้เป็นที่ยอมรับและมีผู้เลือกเข้าศึกษานั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ ซึ่งหากได้ทราบถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำผลที่ได้จากการวิจัยไปใช้ประกอบการพิจารณาเพื่อกำหนดนโยบาย การวางแผน ตลอดจนการประชาสัมพันธ์เพื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาและเป็นที่ยอมรับของบุคคลทั่วไป อีกทั้งเป็นการสร้างปัจจัยจูงใจในการเลือกสถาบันที่ศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของสถาบันเอกชน

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งเน้นที่จะศึกษาว่าปัจจัยด้านใดบ้างที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ เนื่องจากปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจในการศึกษาของบุคคลนั้น มีหลายประการ เจือจันทร์ จงสถิตอยู่ (2525 อ้างถึงใน วิภา อารามรุ่งโรจน์ชัย 2544, หน้า 21) ได้กล่าวถึงแรงจูงใจในการศึกษาว่าขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ ดังนี้ สภาพฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน ทุนทรัพย์ที่ใช้ในการศึกษามากหรือน้อยกว่ากัน คุณภาพของการจัดการศึกษาที่แตกต่างกัน ภูมิฐานะของสถานศึกษาที่อยู่ในส่วนกลางหรือส่วนภูมิภาค ความมีชื่อเสียงของสถานศึกษาที่แตกต่างกัน

ปัจจัยส่วนบุคคลที่นำไปสู่การตัดสินใจศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน อาจประกอบด้วยเพศ (จำเนียร สุขสง, 2543) โดยเพศหญิงอายุระหว่าง 17 – 19 ปี เลือกศึกษาต่อมากกว่าเพศชาย (ชลินุช บุญน้อม, 2543) นอกจากนั้นอาชีพของผู้ปกครองก็เป็นปัจจัยที่สำคัญเช่นกัน ทั้งนี้ระดับการศึกษาของผู้ปกครองเป็นองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา (ชลินุช บุญน้อม, 2543) แต่มีงานวิจัยบางเรื่องที่พบว่าระดับการศึกษาของผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียน (พิมพ์ปวีร์ ศรีกิจการ, 2545)

ปัจจัยประการต่อมาคือ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ซึ่งประกอบด้วย รายได้ของผู้ปกครอง เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจของประเทศในปัจจุบันที่ค่าครองชีพสูงขึ้น รายได้ผู้ปกครองบางส่วนยังเท่าเดิมถึงแม้ว่าจะมีกองทุนกู้ยืมจากรัฐบาลเข้ามาช่วยเหลือ แต่ก็ไม่สามารถช่วยเหลือได้อย่างทั่วถึง ทำให้รายได้ของผู้ปกครองอาจมีผลต่อการเข้าศึกษาต่อ (ชลินุช บุญน้อม, 2543)

ปัจจัยที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ กลุ่มบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ จากงานวิจัยพบว่ากลุ่มบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อ คือ บิดามารดา จากอาจารย์ จากเพื่อนๆ และรวมไปถึงทีมแนะแนวของสถานศึกษาเอกชนที่มีความสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อ (พิมพ์ปวีร์ ศรีกิจการ, 2545) กลุ่มคนเหล่านี้เป็นกลุ่มคนที่อยู่ใกล้ชิดกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา และมักจะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักเรียน

ครอบครัวซึ่งมีการเลี้ยงดูแตกต่างกัน มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียนจากการสอบถามนักเรียนทราบว่าบางครอบครัวผู้ปกครองให้อิสระในการเลือกคณะ สาขา สถานที่

เรียน แต่บางครั้งครอบครัวนักเรียนต้องเลือกตามความประสงค์ของผู้ปกครอง ในส่วนของสถานศึกษาของนักเรียนนั้นก็จะมียุทธศาสตร์และแนวซึ่งนักเรียนเคารพเชื่อถือเป็นอาจารย์และมีการให้ข้อมูลการศึกษาโดยตรง

รุ่นพี่ที่เข้าศึกษามาก่อนก็มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ ซึ่งรุ่นพี่มักจะนำข้อมูลของสถาบันในด้านต่างๆ มาให้รุ่นน้องได้รับทราบ เนื่องจากมีประสบการณ์ตรง จึงเพิ่มความน่าเชื่อถือ น่าสนใจมากยิ่งขึ้น และโดยเฉพาะนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาเป็นกลุ่มที่อยู่ในวัยรุ่น ต้องมีกลุ่มเพื่อน ต้องการการยอมรับจากกลุ่ม และต้องการความเป็นพวกเดียวกัน จึงมักจะเกิดพฤติกรรมเลียนแบบเข้าศึกษาต่อในสถาบันเดียวกัน ทั้งที่บางครั้งไม่ตรงกับความต้องการและความสามารถของตนเอง

ดังนั้นรูปแบบการแนะแนวจากมหาวิทยาลัยเอกชนจึงมักมีจุดประสงค์ คือ การประชาสัมพันธ์ให้ข้อมูลที่ถูกต้องของสถานศึกษาเอกชนในด้านต่างๆ และตรงกับกลุ่มเป้าหมาย อีกทั้งนักเรียนสามารถสอบถามข้อมูลในส่วนต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นคณะ สาขาที่เปิดสอน ค่าใช้จ่ายในการเข้าศึกษาจากตัวแทนสถาบัน โดยตรง หรือรูปแบบการแนะแนวที่แต่ละสถาบันพยายามนำมาเพื่อชักจูงและโน้มน้าวใจในการเข้าศึกษาต่อ ณ สถาบันเอกชนนั้นๆ และจากงานวิจัยพบว่า ทีมแนะแนวของสถานศึกษาเอกชนที่มีความสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อ (พิมพ์ปวีร์ ศรีกิจการ, 2545)

ปัจจัยด้านสถาบันการศึกษา ก็มีส่วนในการตัดสินใจในการเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาเช่นกัน เช่นสถานที่ตั้งของสถานศึกษาที่ตั้งอยู่ในแหล่งชุมชน หรือห่างไกลแต่มีที่พักสะดวกปลอดภัย อยู่บริเวณรอบๆ ใกล้กับสถานศึกษา ในด้านสภาพแวดล้อมประกอบไปด้วยบรรยากาศภายในที่มีความร่มรื่น อาคารสถานที่เรียนที่เพียงพอ และบรรยากาศภายนอกสถานศึกษาที่บริเวณรอบๆ เช่น ไม่อยู่ใกล้กับแหล่งอุตสาหกรรม

นอกจากนี้ความพร้อมด้านเทคโนโลยีและความทันสมัยของอุปกรณ์การศึกษาก็มีบทบาทต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียน ทั้งนี้สถานศึกษาเอกชนมีโครงการเปิดร่วมมหาวิทยาลัย อย่างเช่นการที่มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ได้จัดโครงการ “เปิดร่วมมหาวิทยาลัยกรุงเทพ” เพื่อต้องการให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายได้มาเยี่ยมชมสถานศึกษา ชมบรรยากาศการเรียนการสอนและให้ข้อมูลเกี่ยวกับความทันสมัยของอุปกรณ์การเรียนการสอน ได้เรียนรู้ ได้เห็นและสัมผัสด้วยตนเอง

มีผลการวิจัยพบว่าอาคารสถานที่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ที่เพียงพอกับความต้องการของผู้เรียน รวมทั้งมีอุปกรณ์การเรียนที่ทันสมัยมีความสัมพันธ์กับการเลือกเข้าศึกษาต่อ (อารีรัตน์ แก้วประดิษฐ์, 2546) โดยสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อมหาวิทยาลัยเอกชน และนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุง วางแผนพัฒนาสถานศึกษาในด้านต่างๆ ให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนและบุคคลทั่วไปที่สนใจจะศึกษาต่อในสถานศึกษาเอกชน นอกจากจะต้องแข่งขันกับมหาวิทยาลัยเอกชนด้วยกันแล้วนั้นยัง

ต้องแข่งขันกับมหาวิทยาลัยของรัฐที่กำลังออกนอกระบบ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งกำหนดให้มหาวิทยาลัยของรัฐทุกแห่งจะต้องออกจากระบบราชการมาเป็น มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาลซึ่งเชื่อว่าจะทำให้มหาวิทยาลัยของรัฐ มีความเป็นอิสระ คล่องตัว หลุดพ้นจากระบบการบริหารที่มีระเบียบขั้นตอนของราชการ สามารถพัฒนาระบบการบริหารที่มี ประสิทธิภาพและคุณภาพได้ (ปาริชาติ คุณปลื้ม, 2548) ซึ่งสามารถรับสมัครนักศึกษาได้ด้วยตนเอง และแข่งขันกับมหาวิทยาลัยเอกชนด้วยกัน

ดังนั้น จากเหตุผลดังกล่าวทำให้บุคคลที่มีทัศนคติที่ว่าสถาบันการศึกษาของรัฐบาลได้รับการยอมรับมากกว่าสถาบันการศึกษาของเอกชน จึงเลือกที่จะศึกษาต่อในสถาบันการศึกษาของ รัฐบาลมากกว่า เพราะค่าใช้จ่ายจำนวนไม่แตกต่างกัน แต่ได้ชื่อว่าจบการศึกษาจากสถาบันการศึกษา ของรัฐบาล ก็จะทำให้ได้รับการยอมรับและน่าเชื่อถือ ซึ่งก็คือเป็นอิทธิพลทางค่านิยมที่มีผลต่อการ ตัดสินใจเช่นกัน

ดังนั้นงานวิจัยชิ้นนี้จึงมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาเกี่ยวกับ มีปัจจัยอะไรบ้างที่เกี่ยวกับการ ตัดสินใจเลือกสถานที่ศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาที่เป็นเอกชนของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา ตอนปลาย เพื่อที่จะนำข้อมูลที่ได้มาพัฒนาและปรับปรุง กลยุทธ์เกี่ยวกับการรับสมัครนักศึกษาและ สร้างความมั่นใจให้กับนักเรียนที่จะเข้ามาศึกษาต่อ โดยพัฒนาจากปัจจัยต่างๆ เช่น สังคม หรือ ครอบครัว ต่อไป และศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อสถาบันการศึกษาในภาคเอกชน ว่ามี เหตุและผลอย่างไร

ปัญหานำวิจัย

ปัจจัยด้านใดบ้างที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชนของ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ตลอดจนทัศนคติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อมหาวิทยาลัยเอกชน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

- 1.1 ปัจจัยทางด้านสังคม
- 1.2 ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ
- 1.3 กลุ่มคนที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ
- 1.4 ทีมแนะแนวและรูปแบบการแนะแนวจากมหาวิทยาลัยเอกชนต่างๆ

1.5 ปัจจัยด้านสถาบัน

- สถานที่ตั้งของสถานศึกษา
- สภาพแวดล้อมบรรยากาศภายใน และ ภายนอกสถานศึกษา
- ความพร้อมด้านเทคโนโลยี และ ความทันสมัยของอุปกรณ์การศึกษา

2. เพื่อศึกษาถึงทัศนคติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อมหาวิทยาลัยเอกชน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งศึกษาในปีการศึกษา 2551 เพื่อเด็กเข้าศึกษาในปีการศึกษา 2552 โดยมีขอบเขตการวิจัย ดังนี้

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร
กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขต

กรุงเทพมหานครจำนวน 200 คน แบ่งเป็นสถานศึกษารัฐบาล จำนวน 100 คน และสถานศึกษาเอกชน จำนวน 100 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ ดังนี้
 - ปัจจัยด้านสังคม
 - ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ
 - กลุ่มบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ ได้แก่ ครอบครัว อาจารย์แนะแนว รุ่นพี่ เพื่อน
 - ทีมแนะแนวและรูปแบบการแนะแนวจากมหาวิทยาลัยเอกชน
 - ปัจจัยด้านสถาบัน
 - สถานที่ตั้งของสถานศึกษา
 - สภาพแวดล้อมบรรยากาศภายใน และ ภายนอกสถานศึกษา
 - ความพร้อมด้านเทคโนโลยี และ ความทันสมัยของอุปกรณ์การศึกษา
 - ทัศนคติต่อสถาบันอุดมศึกษาเอกชนทั้งเชิงบวก เป็นกลาง และเชิงลบ
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ การตัดสินใจเลือกศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน

นิยามศัพท์

1. คุณลักษณะขั้นพื้นฐาน หมายถึง เพศ สถานศึกษา สาขาที่ศึกษา การศึกษาของบิดา การศึกษาของมารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา และรายได้ของครอบครัว
2. ปัจจัย หมายถึง สิ่งที่ทำให้บุคคลนั้นๆ ตัดสินใจที่จะเลือกศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ หมายถึง รายได้ของผู้ปกครองที่เป็นตัวเงินต่อปี กลุ่มบุคคล หมายถึง กลุ่มคนที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ ได้แก่ พ่อแม่ ญาติพี่น้อง ครู อาจารย์แนะแนว รุ่นพี่ เพื่อน ด้านสถาบัน หมายถึง สถานที่ตั้งของสถานศึกษา สภาพแวดล้อมบรรยากาศภายใน และภายนอกสถานศึกษา ความพร้อมด้านเทคโนโลยี และความทันสมัยของอุปกรณ์การศึกษา ปัจจัยส่วนตัว หมายถึง ความต้องการยกระดับคุณภาพของตนเองในด้านต่างๆ และปัจจัยจากทีมแนะแนว และรูปแบบการแนะแนวจากมหาวิทยาลัยเอกชนต่างๆ หมายถึง บุคลากรของมหาวิทยาลัยเอกชนที่ทำหน้าที่แนะแนวการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา
3. การตัดสินใจเข้าศึกษา หมายถึง การที่นักเรียนระดับมัธยมศึกษา ตัดสินใจว่าจะเลือกหรือไม่เลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน หรือยังไม่แน่ใจ
4. มหาวิทยาลัยเอกชน หมายถึง สถาบันการศึกษาในสังกัดของทบวงมหาวิทยาลัย เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่ไม่ได้เป็นของภาครัฐ ซึ่งมีการดำเนินงานและการบริหารจัดการโดยเอกชน
5. นักเรียนระดับมัธยมศึกษา หมายถึง นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ของสถานศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ในกรุงเทพมหานคร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อทราบถึงปัจจัยใดบ้างที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน พร้อมทั้งนำข้อมูลที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาสถานศึกษา กำหนดนโยบาย การวางแผนในด้านต่างๆ ให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อทราบถึงทัศนคติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อมหาวิทยาลัยเอกชนว่ามีทัศนคติไปในด้านใด เพื่อเป็นแนวทางให้กับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและผู้สนใจต่อไป

บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย เอกชนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร” เป็นการศึกษาถึงปัจจัยด้านใดบ้างที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ โดยผู้วิจัยได้ทำการค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. แนวความคิดเรื่องปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจในการศึกษาต่อ
2. ทฤษฎีแรงจูงใจ
3. ทฤษฎีความคาดหวัง
4. ทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจและการกระทำทางสังคม
5. แบบจำลองแนวคิด
6. สมมติฐาน

1. แนวความคิดปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจในการศึกษาต่อ

แรงจูงใจในการศึกษาขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ ดังนี้ สภาพฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน ทุนทรัพย์ที่ใช้ในการศึกษามากหรือน้อยกว่ากัน คุณภาพของการจัดการศึกษาที่แตกต่างกัน ภูมิฐานะของสถานศึกษาที่อยู่ในส่วนกลางหรือส่วนภูมิภาค ความมีชื่อเสียงของสถานศึกษาที่แตกต่างกัน ปัจจัยดังกล่าวเป็นผลทำให้บุคคลมีแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่างกัน (เจ็จันทร์ จงสถิตอยู่ 2525, อ้างถึงใน วิภา อร่ามรุ่งโรจน์ชัย 2544, หน้า 21)

แรงจูงใจในการศึกษาต่อประกอบด้วยความต้องการและเป้าประสงค์ที่มีลักษณะผสมผสานกันหลายประการ ทั้งด้านสังคมโดยเพศมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจ (จำเนียร สุขสง, 2543) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (ชลินุช บุญน้อม, 2543) โดยเพศหญิงเลือกศึกษาต่อมากกว่าเพศชาย มีอายุระหว่าง 17 – 19 ปี (พิสมัย ทองเที่ยง, 2549) ในส่วนอาชีพของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (พิมพ์ปวีร์ ศรีกิจการ, 2545) และระดับการศึกษาของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อ (สุชาติ วิวัฒน์ชานนท์, 2542)

ด้านเศรษฐกิจ รายได้ของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ต่อการเข้าศึกษาต่อ (ชลินุช บุญน้อม, 2543) เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน ค่าใช้จ่ายในการดำรงชีวิตสูงมาก ในส่วนของปัจจัยด้านกลุ่มบุคคลนั้นมีความสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อ ได้รับแรงสนับสนุนจากบิดามารดา จากอาจารย์

จากเพื่อนๆ และรวมไปถึงทีมแนะแนวของสถานศึกษาเอกชนที่มีความสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อ (พิมพ์ปวีร์ ศรีกิจการ, 2545) เพราะนักเรียนกำลังอยู่ในช่วงวัยรุ่น ซึ่งต้องการการยอมรับจากกลุ่ม นอกจากนี้ด้านสถาบันไม่ว่าจะเป็นในส่วนของอาคารสถานที่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ที่เพียงพอกับความต้องการของผู้เรียน รวมทั้งมีอุปกรณ์การเรียนที่ทันสมัยมีความสัมพันธ์กับการเลือกเข้าศึกษาต่อ (อารีรัตน์ แก้วประดิษฐ์, 2546)

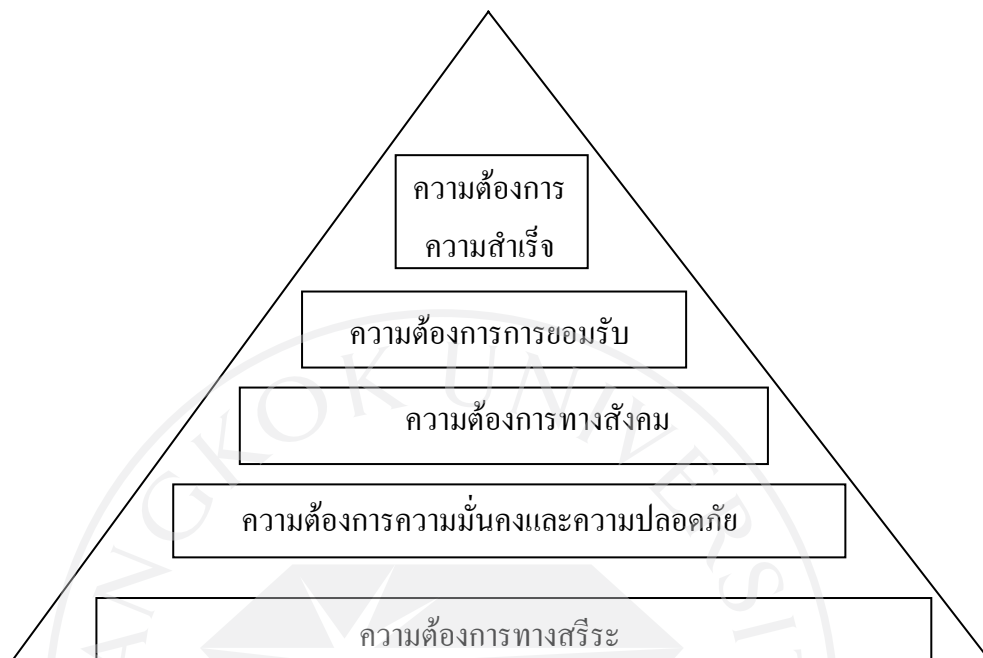
ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยต้องการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านต่างๆ ที่ได้ทำการศึกษามาและความสัมพันธ์กับการเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ซึ่งในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยจะกล่าวถึง 3 ทฤษฎีที่สามารถอธิบายการตัดสินใจศึกษาต่อของบุคคล ได้แก่ ทฤษฎีแรงจูงใจ ทฤษฎีความคาดหวัง และ ทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจและการกระทำทางสังคม

2. ทฤษฎีแรงจูงใจ

นักจิตวิทยาและนักการศึกษาของไทยหลายคนได้ให้ความหมายของแรงจูงใจหลายทัศนะด้วยกันนั้น สรุปได้ว่าแรงจูงใจ หมายถึง สภาวะหรือสิ่งจูงใจ หรือแรงกระตุ้นที่อยู่ในตัวบุคคลทำให้เกิดการใช้พลังงานแสดงพฤติกรรมออกมาทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ เพื่อตอบสนองความต้องการหรือแรงกระตุ้นเพื่อไปสู่จุดหมายที่ต้องการ (ถวิด เกื้อกูลวงศ์, สงวน สุทธิเลิศอรุณ และ ชมภู ชุตินันท์กุล, อ่างใน พล เหลืองรัมย์, 2546)

ทฤษฎีแรงจูงใจของมาสโลว์ (Maslow's Hierachy of Needs) (อ่างใน พิมลจันทร์ นามวัฒน์, 2545) ที่กล่าวว่า มนุษย์เราทุกคนต่างพยายามดิ้นรนเพื่อต่อสู้จุดมุ่งหมายของตนเอง แต่เนื่องจากการที่มนุษย์มีความแตกต่างกัน ฉะนั้นการที่จะได้รับการตอบสนองถึงขั้นไหนย่อมขึ้นอยู่กับศักยภาพของแต่ละบุคคล

รูปที่ 1 : ความต้องการตามลำดับขั้นของมาสโลว์

จากรูปแบบที่แสดงลำดับขั้นความต้องการพื้นฐานของมาสโลว์ สามารถแบ่งได้ดังนี้
ขั้นที่ 1 ความต้องการทางร่างกาย เป็นระดับความต้องการปัจจัย พื้นฐานของมนุษย์ ได้แก่
 ปัจจัย 4 อาหาร เครื่องนุ่งห่ม เสื้อผ้า ยารักษาโรค และที่อยู่อาศัย

ขั้นที่ 2 ความต้องการความมั่นคงและความปลอดภัย เช่น ปราศจากการประสบอุบัติเหตุ การบาดเจ็บ การเจ็บป่วย เศรษฐกิจตกต่ำ การถูกข่มขู่จากบุคคลอื่น และการถูกโจรกรรมทรัพย์สิน เป็นอิสระจากความกลัว ขู่ขู่ บังคับ จากผู้อื่น และสิ่งแวดล้อม เป็นความต้องการที่จะได้รับการปกป้องคุ้มครอง ความต้องการประเภทนี้เริ่มตั้งแต่วัยทารกจนกระทั่งวัยชรา ความต้องการที่จะมีงานทำเป็นหลักแหล่ง ก็เป็นความต้องการเพื่อสวัสดิภาพของผู้ใหญ่อย่างหนึ่ง

ขั้นที่ 3 ความต้องการทางสังคมและความเป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะ ได้แก่ ความต้องการการยอมรับการเข้าเป็นสมาชิกการให้ความรัก การให้อภัย และความเป็นมิตร มนุษย์ทุกคนมีความปรารถนาจะได้เป็นที่รักของคนอื่น และต้องการมีความสัมพันธ์กับผู้อื่น และเป็นส่วนหนึ่งของหมู่ ทราบว่า ทุกคนยอมรับตนเป็นสมาชิก

ขั้นที่ 4 ความต้องการการยอมรับนับถือและเห็นว่าตนเองมีคุณค่าต่อสังคม เป็นความต้องการมีหน้ามีตา เป็นที่ยอมรับของสังคม ความต้องการให้ผู้อื่นเห็นว่าตนมีความสามารถและมีคุณค่าและมีเกียรติ ประสบความสำเร็จในชีวิต และหน้าที่การงาน

ขั้นที่ 5 ความต้องการความสำเร็จ เป็นความต้องการระดับสูงสุดของมนุษย์เป็นความพยายามของมนุษย์ที่จะให้บุคคลอื่นยอมรับนับถือตนเองว่าเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ

สรุปได้ว่า มนุษย์มีแรงจูงใจหรือความต้องการไม่สิ้นสุดโดยจะมีความต้องการในขั้นพื้นฐานมาก่อน คือ ความต้องการด้านปัจจัยสี่ ความต้องการด้านความมั่นคงทางเศรษฐกิจ หรือความมั่นคงในการปฏิบัติงาน และความต้องการความปลอดภัยทางด้านร่างกาย หลังจากที่ได้รับ การตอบสนองในขั้นพื้นฐานแล้วก็จะมีแรงจูงใจหรือความต้องการในขั้นต่อไป ซึ่งเป็นความต้องการในระดับสูงขึ้นไป คือ ความต้องการความรัก ความเป็นเจ้าของ อยากมีเพื่อนพ้อง อยากมีชื่อเสียง เกียรติยศ ต้องการให้คนอื่นยกย่องนับถือ อยากมีอำนาจบารมีเหนือคนอื่น ๆ ความต้องการความเจริญก้าวหน้า ความสำเร็จ และต้องรักษาความมีชื่อเสียง เกียรติยศ ความเด่น รวมทั้งความสำเร็จให้ มีอยู่ตลอดไป

จากทฤษฎีดังกล่าว นักเรียนจึงมีความต้องการความมั่นคง ปลอดภัย ต้องการที่จะมีงานทำ ในองค์กรที่มั่นคง เลี้ยงดูตนเองและครอบครัว ได้ มีสวัสดิการคุ้มครองในด้านต่างๆ นอกจากนี้ยัง ต้องการเป็นที่ยอมรับของสังคมหรือกลุ่ม เช่น การเลือกศึกษาต่อในสถาบันที่กลุ่มเพื่อนหรือรุ่นพี่มี อิทธิพลต่อการเลือกศึกษาต่อ (พิศมัย ทองเที่ยง, 2549) และต้องการที่จะประสบความสำเร็จ อยาก ให้ทุกคนยอมรับว่าตนเองมีความสามารถ ประสบความสำเร็จในคณะและสาขาที่ตนเองได้ศึกษา สำเร็จมา และขั้นสุดท้าย คือ เมื่อได้มาประกอบอาชีพ จึงต้องการแสดงความสามารถ เพื่อให้บุคคล อื่นยอมรับว่าตนเองประสบความสำเร็จ จากแรงจูงใจดังกล่าว ทำให้นักเรียนพร้อมที่จะทำเพื่อให้ ประสบความสำเร็จในชีวิต เกิดความคาดหวังว่าถ้าปฏิบัติตนตามนั้นแล้ว จะได้รับความสำเร็จ ตามมา ดังจะกล่าวถึงในทฤษฎีความคาดหวังต่อไป

3. ทฤษฎีความคาดหวัง

ในสังคมเรามากจะได้ยินคำว่า “บุคคลถูกจูงใจไปสู่ความสำเร็จได้นั้นเป็นผลมาจากค่าที่เขา คาดหวังจากการแสดงพฤติกรรมนั้นๆ” (ทศพร ประเสริฐสุข, 2540) ก่อนที่บุคคลจะทำสิ่งหนึ่งสิ่ง ใด คนเรามีความคาดหวังว่าจะได้รับความสำเร็จเป็นผลตอบแทนการกระทำ เช่น คาดหวังว่าเรียน หนังสือครบหลักสูตรแล้วจะได้รับปริญญา ความคาดหวังนี้เกิดก่อนการกระทำจึงเป็นเหตุของการ กระทำ พฤติกรรมมนุษย์เกิดจากความคาดหวังที่จะได้รับผลสำเร็จจากการกระทำนั้นๆ

ทฤษฎีความคาดหวังของ Vroom (อ้างใน อารีรัตน์ แก้วประดิษฐ์, 2546, หน้า 16) กล่าวว่า การที่มนุษย์จะเลือกหรือตัดสินใจกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดนั้นมีสาเหตุหรือแรงจูงใจโดยอาศัยเหตุผล และปัจจัยหลายๆ อย่างประกอบกัน มิได้เกิดจากปัจจัยใดปัจจัยหนึ่งเพียงอย่างเดียว โดยที่บุคคล นั้นๆ จะต้องมีความคาดหวังเกี่ยวกับผลตอบแทนที่จะได้รับ ความพอใจและความไม่พอใจต่อ

ผลตอบแทนที่ได้รับ และ ผลตอบแทนที่ได้รับเมื่อเปรียบเทียบกับผู้อื่น เช่น เหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษา พบว่า ระดับเหตุจูงใจด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในวิชาชีพ ด้านการยอมรับในสังคมและด้านความถนัด ความสนใจในวิชาชีพเป็นเหตุจูงใจระดับมาก (สว่างจิตร พัทรมณีปกรณ์, 2541, หน้า 48) เนื่องจากคาดหวังว่าการที่เลือกเรียนเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จะเป็นที่ยอมรับและต้องการของตลาดแรงงานมากกว่า ซึ่งเมื่อเทียบกับวิชาเอกอื่น ๆ เพราะคนที่จบการศึกษาทางด้านนี้ยังมีจำนวนไม่มาก ทำให้มีความรู้สึกว่าจะสามารถหางานได้ง่าย ได้งานที่มั่นคง มีความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงาน

ทฤษฎีต่างๆ ที่ได้กล่าวถึงไม่ว่าจะเป็นทฤษฎีแรงจูงใจ ของมาสโลว์ ได้กล่าวถึงแรงกระตุ้นที่อยู่ในตัวบุคคลทำให้เกิดการใช้พลังงานแสดงพฤติกรรมออกมาทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ เพื่อตอบสนองความต้องการหรือแรงกระตุ้นเพื่อไปสู่จุดหมายที่ต้องการ หรือจะเป็นในส่วนของทฤษฎีความคาดหวังของ Vroom ที่พูดถึงการที่มนุษย์จะเลือกหรือตัดสินใจกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดนั้นมีสาเหตุหรือแรงจูงใจโดยอาศัยเหตุผลและปัจจัยหลายๆ อย่างประกอบกัน โดยที่บุคคลนั้นๆ จะต้องมีความคาดหวังเกี่ยวกับผลตอบแทนที่จะได้รับ ความพอใจและความไม่พอใจต่อผลตอบแทนที่ได้รับ และ ผลตอบแทนที่ได้รับเมื่อเปรียบเทียบกับผู้อื่น นอกจากนี้ทั้ง 2 ทฤษฎีนี้จะมีผลทำให้เกิดการตัดสินใจในเรื่องการศึกษาต่อแล้ว ยังมีอีกหนึ่งทฤษฎีที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเลือกศึกษาต่อ คือ ทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจและการกระทำทางสังคม

4. ทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจและการกระทำทางสังคม

ริคเตอร์ (Reader, 1976, p. 39) อ้างใน (อารีรัตน์ แก้วประดิษฐ์, 2546, หน้า 9 - 10) นักสังคมวิทยาได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำ หรือพฤติกรรมของบุคคล และตั้งเป็นทฤษฎีขึ้นเรียกว่า ทฤษฎีการตัดสินใจและการกระทำทางสังคม (The Multiple Factors Theory of Decision Making and Social Action) ซึ่งอธิบายว่า เหตุผลในการตัดสินใจกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดของบุคคลนั้นประกอบด้วยปัจจัยหลายๆ ประการ มิได้จำกัดอยู่เพียงปัจจัยใดปัจจัยหนึ่ง เหตุผลในการกระทำของมนุษย์มาจากปัจจัยหลัก 3 คือ ปัจจัยดั้งเดิม ปัจจัยผลักดัน และปัจจัยสนับสนุน

แสวง รัตนมงคลมาศ (2537) ให้ความหมายของคำว่า “การตัดสินใจ” คือ การเลือกบนทางเลือก ซึ่งทางเลือกนั้นจะต้องมี ทางเลือกหลายทาง หากมีทางเลือกเดียวไม่ถือว่าเป็นการตัดสินใจ ต้องใช้เหตุผลประกอบการพิจารณา โดยใช้ข้อมูลตัวเลขต่างๆ มาพิจารณาตัดสินใจด้วย มีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนว่าการตัดสินใจนั้นกระทำไปเพื่ออะไร

แพทเทอร์สัน (Patterson, 1980, p. 107, อ้างถึงใน (จิตติมา จงพิพัฒน์วณิชย, 2539, หน้า 34) ได้ให้ความหมายว่า การตัดสินใจหมายถึง การที่บุคคลเข้าไปสู่การเสี่ยง โดยมีกรรวบรวมและประเมินข้อมูล มีทางเลือกหลายทางและมีสิ่งประกอบอื่นๆ ที่สำคัญ อันนำไปสู่การตัดสินใจเลือก ปัจจัยดังกล่าวดังนี้ ประกอบด้วย เป้าประสงค์ หมายถึง สิ่งที่ผู้กระทำต้องการ หรือพยายามที่จะกระทำทุกวิถีทางเพื่อให้บรรลุตามเป้าประสงค์นั้น ความเชื่อ หมายถึง ความรู้ที่ผู้กระทำเข้าใจในเรื่องหนึ่ง ที่ทำให้เกิดความเชื่อและอิทธิพลต่อการตัดสินใจกระทำ ผู้กระทำจะเป็นผู้เลือกกระทำหรือไม่กระทำ ให้สอดคล้องกับความเชื่อของเขาก็ได้ มาตรฐานค่านิยม เป็นสิ่งที่ผู้กระทำได้รับจากความเชื่อ ทัศนคติ ลักษณะนิสัย ซึ่งเป็นเกณฑ์ที่ตัดสินว่าดีหรือไม่ดี ค่านิยมที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ และการกระทำทางสังคมโดยเป็นตัวชักนำให้ผู้กระทำพยายามที่จะกระทำให้สอดคล้องตามค่านิยมของเขาที่ยึดถืออยู่ นิสัยและขนบธรรมเนียมประเพณี คือ แบบอย่างพฤติกรรมที่ผู้กระทำได้รับการกระตุ้นให้แสดงออกมานั้นเป็นรูปแบบที่แน่นอน และมีการยอมรับอันเนื่องมาจากแบบอย่างที่ดีที่สังคมกำหนดไว้

ในการที่จะเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษานั้น นักเรียนมีความต้องการจะเข้าศึกษาต่อ เพราะมีความเชื่อว่า การศึกษาเป็นพื้นฐานสำคัญที่จะทำให้ประสบความสำเร็จในชีวิต เพราะจะทำให้มีอาชีพที่มั่นคง ความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น เป็นที่ยอมรับของสังคมและคนรอบข้าง ว่าได้งานดี ๆ เงินเดือนสูง ดำรงตำแหน่งอยู่ในระดับสูงขององค์กร เป็นที่เชิดหน้าชูตาของวงศ์ตระกูล อีกทั้งในเรื่องของค่านิยมซึ่งบางคนมีค่านิยมเก่าๆ ว่า การเรียนระดับอุดมศึกษาต้องศึกษาต่อในสถาบันการศึกษาของรัฐเท่านั้นจึงจะเป็นที่ยอมรับของสังคมและตลาดแรงงาน ในส่วนของกลุ่มบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจนั้น มีความสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อ ได้รับแรงสนับสนุนจากบิดามารดา จากอาจารย์ จากเพื่อนๆ (พิมพ์วิวี ศรีกิจการ, 2545) ในส่วนของภาพลักษณ์นั้นจากการศึกษาพบว่าภาพลักษณ์ในด้านต่างๆของมหาวิทยาลัยเอกชนในทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อยู่ในลักษณะที่ดี หรือเป็นภาพลักษณ์ในเชิงบวก โดยพบว่าหากสอบเข้ามหาวิทยาลัยของรัฐไม่ได้ ก็สามารถเลือกเรียนในสาขาวิชาที่ตนชอบในมหาวิทยาลัยเอกชนได้ ซึ่งปัจจุบันสาขาวิชาดังกล่าวมีการพัฒนาให้ทันต่อยุคสมัย และมีคุณภาพดี ไม่ด้อยไปกว่ามหาวิทยาลัยของรัฐ นอกจากนี้ภาพลักษณ์ที่เกิดขึ้นของมหาวิทยาลัยเอกชนในสายตาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย คือ มหาวิทยาลัยเอกชนมีส่วนร่วมดำเนินงานกับสถาบันต่างประเทศมากขึ้น รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยเอกชนมีอุปกรณ์การเรียนการสอน อุปกรณ์การปฏิบัติการมีมากเพียงพอ ส่วนภาพลักษณ์ที่ไม่ดีได้แก่ ค่าหน่วยกิต และค่าเล่าเรียนที่สูงเกินไป (จิตลาวณิช บุนนาค, 2539)

ปัจจัยผลักดัน ประกอบด้วย ความคาดหวัง หมายถึงการที่ผู้กระทำมีความเข้าใจและเชื่อว่าผู้ที่มีความหวังในตัวของเขา เขาจึงกระทำ ข้อผูกมัด คือ สิ่งที่ผู้กระทำมีความเชื่อว่าเขาผูกพันที่จะต้อง

กระทำให้สอดคล้องกับสถานการณ์นั้นๆ แรงเสริม คือ สิ่งที่เป็นตัวกระตุ้น และนำไปสู่การตัดสินใจและกระทำทางสังคม ในขณะที่ผู้กระทำตั้งใจทำอะไรสิ่งหนึ่งนั้น เขารู้สึกว่าเขาได้รับแรงเสริมให้กระทำพฤติกรรมนั้นได้เร็วขึ้น เช่น การแนะนำการเรียนนั้น จากที่นักเรียนยังไม่ทราบข้อมูลที่ชัดเจนเกี่ยวกับสถานศึกษาเอกชน หรือไม่แน่ใจ ยังลังเลว่าข้อมูลที่มีอยู่ถูกต้องหรือไม่ ไม่ว่าจะเป็นส่วนของสาขาที่ต้องการจะศึกษาต่อ อัตราค่าเทอม เมื่อมีการแนะนำให้ข้อมูล จึงเป็นแรงเสริมกระตุ้นให้ตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถานศึกษานั้นๆ ในที่นี้ทีมแนะนำจากสถานศึกษาเอกชน รูปแบบการแนะนำ การประชาสัมพันธ์ต่างๆ แต่ละสถาบันจะแตกต่างกันไปตามลักษณะเด่นของแต่ละมหาวิทยาลัย ซึ่งกลยุทธ์ที่แต่ละสถาบันนำมาใช้เหมือนกันคือ การออกแนะนำให้กับโรงเรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายของมหาวิทยาลัย ตลอดจนการนำสื่อบุคคล (อัสรา ลิมเงิน, 2544) ไม่ว่าจะเป็นศิษย์เก่าที่ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน มีชื่อเสียงในวงสังคม มาเป็นแรงเสริมกระตุ้นให้นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายเลือกเข้าศึกษาต่อในสถาบันนั้นๆ

ปัจจัยสนับสนุน ประกอบด้วย โอกาส หมายถึง สถานการณ์ที่เปิดโอกาสให้ผู้กระทำมีทางเลือกในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งผู้กระทำจะตัดสินใจกระทำหรือมีส่วนร่วมตามสถานการณ์นั้นๆ ความสามารถ คือ ความรู้สึกที่ผู้กระทำรู้ถึงความสามารถของตนเองที่จะก่อให้เกิดความสำเร็จในการกระทำนั้นๆ ได้ ผู้กระทำจะตัดสินใจกระทำเพราะเขารู้สึกว่าเขาสามารถที่จะกระทำสำเร็จได้ในสถานการณ์นั้นๆ การสนับสนุน คือ สิ่งที่ผู้กระทำหวังว่าจะได้รับจากผู้อื่นในการทำสิ่งใด การตัดสินใจกระทำ เมื่อมีความรู้สึกว่ามีสิ่งสนับสนุนให้ทำสิ่งนั้น อย่างเช่น การออกแนะนำของทีมแนะนำการศึกษาของสถาบันเอกชนต่างๆ เมื่อได้มีโอกาสชี้แจงเกี่ยวกับสถาบันแล้ว อาจจะพูดถึงว่าถ้าต้องการที่จะศึกษาต่อในสถานศึกษาเอกชนก็สามารถเข้าศึกษาได้ เนื่องจากมีทุนการศึกษาให้หลากหลายประเภท เช่น ทุนเรียนดี ทุนนักกีฬา ทุนความสามารถพิเศษต่างๆ ซึ่งนักเรียนที่มีความสามารถ ความถนัด ตามที่กล่าวมาจะรู้สึกว่าคุณมีโอกาสร่วมทุนการศึกษามาสนับสนุนให้ มีทางเลือกมากยิ่งขึ้น จึงนำมาซึ่งการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ

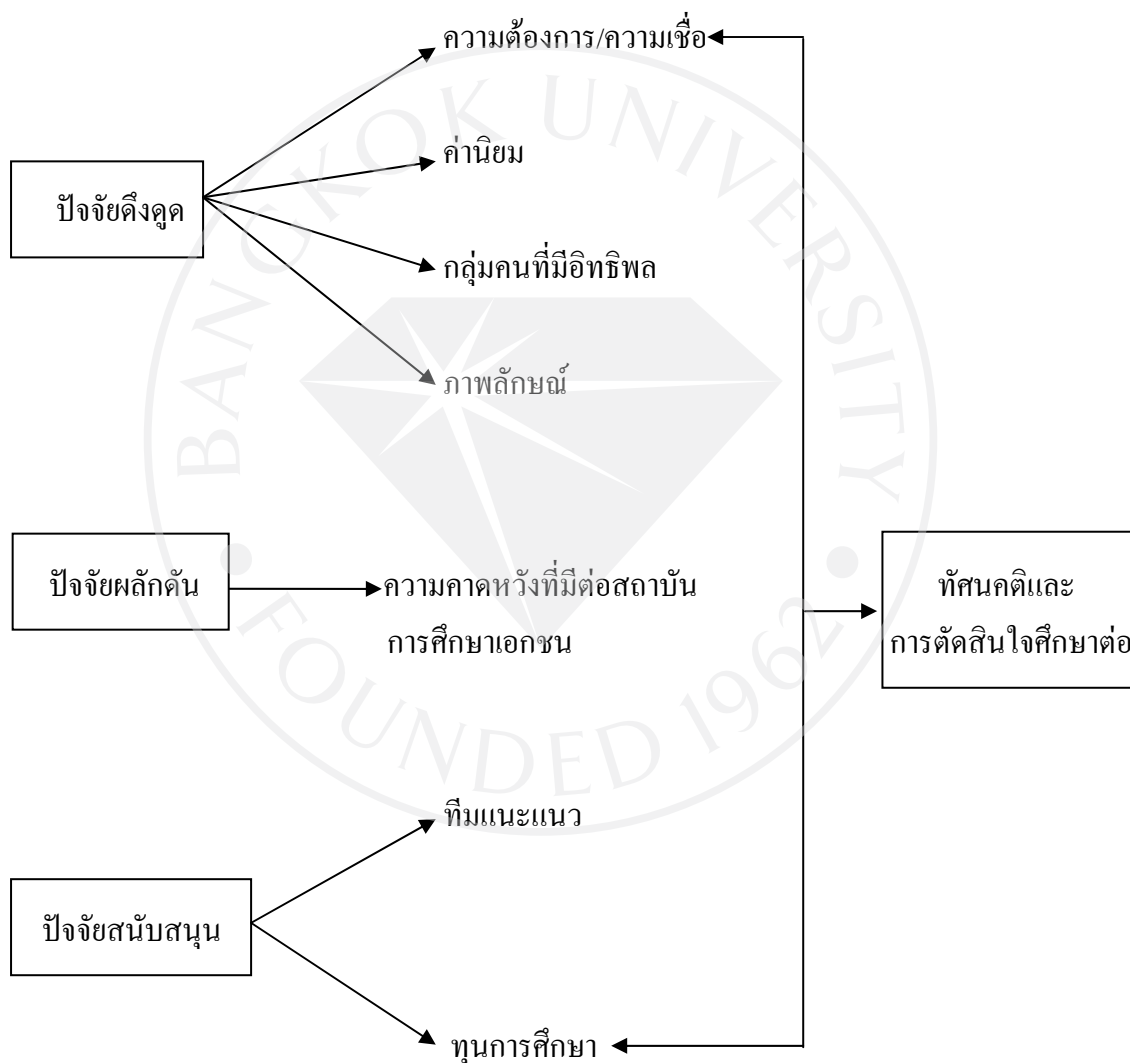
การตัดสินใจเป็นสิ่งที่สำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงระดับมัธยมปลายเป็นช่วงที่นักเรียนจะต้องมีการตัดสินใจเลือกดำเนินชีวิตของแต่ละคนว่าตนต้องการประกอบอาชีพอะไร จะต้องมีการตั้งเป้าหมายและตกลงใจเพื่อศึกษาในสาขาต่างๆ ได้อย่างเหมาะสมกับความถนัดและความสามารถของตนเอง จึงสรุปได้ว่า การตัดสินใจเป็นกระบวนการคิดอย่างมีเหตุผลเลือกแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้องเหมาะสม หรือพอใจเพื่อจะได้นำไปสู่การปฏิบัติให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ ซึ่งขึ้นอยู่กับสถานการณ์ ทรัพยากร และบุคคล

เหล่านี้คือทฤษฎีที่เกี่ยวข้องที่จะนำมาศึกษาถึง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

กรอบแนวคิด

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการศึกษายภายใต้กรอบความคิด ดังนี้

ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ

สมมติฐานการวิจัย

1. คุณลักษณะขั้นพื้นฐานของประชากร ได้แก่ เพศ สถาบันการศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา ระดับการศึกษาของบิดาและมารดา อาชีพของบิดาและมารดา รายได้ของครอบครัวที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน
2. ปัจจัยดึงดูด ได้แก่ ความเชื่อ ทัศนคติ ลักษณะนิสัย และค่านิยม กลุ่มบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร
3. ปัจจัยผลักดัน ได้แก่ ความคาดหวัง แรงเสริมจากการแนะนำการศึกษา มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร
4. ปัจจัยสนับสนุน ได้แก่ ทีมแนะนำ รูปแบบการแนะนำ การประชาสัมพันธ์จากสถาบัน และทุนการศึกษา มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

บทที่ 3 ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) และการสัมภาษณ์เชิงลึก (Depth Interview) ซึ่งมีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ
5. การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล
6. เกณฑ์ในการให้คะแนนและการแปลผล
7. การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
8. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเชิงสำรวจ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างจากตารางแสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ที่ระดับความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 จะได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน แต่เนื่องจากงานวิจัยชิ้นนี้มีข้อจำกัดในเรื่องของระยะเวลาจึงเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเพื่อการศึกษาวิจัยจำนวน 200 คน ได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครจำนวน 200 คน แบ่งเป็นสถานศึกษารัฐบาล จำนวน 100 คน และสถานศึกษาเอกชน จำนวน 100 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1. ตัวแปรต้น คือ
 - ปัจจัยดึงดูด หมายถึง ความต้องการและความเชื่อ ค่านิยม กลุ่มคนที่มีอิทธิพล และรวมไปถึงภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยเอกชนที่จะเลือกเข้าศึกษาต่อ
 - ปัจจัยผลักดัน หมายถึง ทักษะที่มีต่อสถาบันการศึกษาเอกชน

- ปัจจัยสนับสนุน หมายถึง ทีมการแนะแนว และทุนการศึกษา
- 2. ตัวแปรตาม คือ การตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามในการเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน ซึ่งได้แบ่งแบบสอบถามออกเป็น 2 ตอน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักเรียน ได้แก่ เพศ สาขาวิชาของนักเรียน อาชีพของผู้ปกครอง ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน ได้แก่

1. ปัจจัยเชิงคุณ ได้แก่ ความต้องการและความเชื่อ ค่านิยม กลุ่มคนที่มีอิทธิพล และภาพลักษณ์ของสถาบันที่จะเข้าศึกษาต่อ
2. ปัจจัยผลึกดัน ได้แก่ การแนะแนวการศึกษา ที่วัดเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อสถาบันที่จะเข้าศึกษาต่อ และการตัดสินใจศึกษาต่อ
3. ปัจจัยสนับสนุน ได้แก่ ทีมแนะแนว และ ทุนการศึกษา

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

1. พิจารณาว่าต้องการข้อมูลอะไร โดยพิจารณาจากกรอบแนวคิด
2. กำหนดประเภทของคำถามที่จะใช้ในแบบสอบถาม
3. ร่างข้อคำถามให้มีความสะดวกและง่ายต่อการเข้าใจของผู้ตอบแบบสอบถาม
4. ส่งแบบสอบถามให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบและนำมาแก้ไขก่อนส่งให้ผู้ตอบแบบสอบถาม
5. นำแบบสอบถามดังกล่าวไปทดลองใช้ (Tryout) กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริงจำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยง (Reliability) รวมทั้งประเมินแบบสอบถามและผู้ตอบแบบสอบถามว่าเข้าใจถูกต้องหรือไม่เกี่ยวกับคำชี้แจงและเนื้อหาในแบบสอบถาม
6. ปรับปรุงแบบสอบถามให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นเพื่อใช้เก็บข้อมูลจริงต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจากแหล่งข้อมูลโดยตรงด้วยตนเอง ในโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ระหว่างการปฏิบัติงานในการจัดนิทรรศการการศึกษาภายในโรงเรียน และการเข้าบรรยายการศึกษาต่อภายในห้องเรียน หรือตามสถานที่ที่โรงเรียนจัดให้ เช่น ในห้องเรียน ห้องแนะแนว หอประชุม ห้องโสตทัศนศึกษา บริเวณโรงอาหารของโรงเรียน และสนามกีฬาของโรงเรียน โดยจะขอความร่วมมือกับอาจารย์แนะแนว และให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามแบบคำถามปลายปิด โดยจัดทำขึ้นช่วงเดือนสิงหาคมและเดือนกันยายน พ.ศ. 2551 ซึ่งโรงเรียนที่ผู้วิจัยได้เก็บแบบสอบถามตามที่กำหนดไว้ 4 แห่ง คือ

1. การจัดบรรยายแนะแนวการศึกษาโรงเรียนทิวไผ่งาม วันที่ 18 สิงหาคม 2551
2. การจัดนิทรรศการการศึกษาโรงเรียนสตรีวิทยา วันที่ 20 สิงหาคม 2551
3. การจัดนิทรรศการการศึกษาโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียน วันที่ 28 สิงหาคม 2551
4. การจัดนิทรรศการการศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดบึงทองหลาง วันที่ 17 กันยายน 2551

เกณฑ์ในการให้คะแนนและการแปลผล

ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ในการให้คะแนนและการแปลผลจากการวิจัยครั้งนี้ ดังต่อไปนี้

1. แบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักเรียน ใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percent) ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน ซึ่งแบ่งเป็นมาตราส่วน 5 ระดับ ดังนี้

มากที่สุด	=	5 คะแนน
มาก	=	4 คะแนน
ปานกลาง	=	3 คะแนน
น้อย	=	2 คะแนน
น้อยที่สุด	=	1 คะแนน

การแปลผลค่าเฉลี่ยน้ำหนักคะแนน การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดความหมายค่าเฉลี่ยน้ำหนักคะแนน โดยใช้ค่าทางสถิติ คะแนนเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) กำหนดช่วงการวัดใช้สูตรต่อไปนี้

$$\begin{aligned} \text{ช่วงคะแนน} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด}-\text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนระดับ}} \\ &= \frac{5-1}{5} \\ \text{ฉะนั้นช่วงคะแนน} &= 0.8 \quad \text{โดยแบ่งเป็นช่วงคะแนนดังนี้} \end{aligned}$$

เกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ยของคะแนนมาตราคะแนนเฉลี่ยแบบสอบถาม ตอนที่ 2 สามารถแปลผลได้ ดังนี้

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.21 - 5.00	หมายถึง	เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ที่สำคัญมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.41 - 4.20	หมายถึง	เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ที่สำคัญมาก
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.61 - 3.40	หมายถึง	เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ที่สำคัญปานกลาง
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.81 - 2.60	หมายถึง	เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ที่สำคัญน้อย
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 - 1.80	หมายถึง	เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ที่สำคัญน้อยที่สุด

การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ทำการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือโดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ การตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อถือ (Reliability) ดังนี้

1. การนำแบบสอบถามไปหาความเที่ยงตรง (Validity) โดยนำแบบสอบถามที่ได้เรียบเรียงไปให้ผู้เชี่ยวชาญ (อาจารย์ที่ปรึกษา) ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามด้านเนื้อหา และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้เพื่อขอคำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขและเลือกเอาเฉพาะข้อความที่มีความเที่ยงตรงแล้วนำไปสอบถามในการเก็บข้อมูลจริง

2. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำไปทดลองเก็บรวบรวมจากกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริงจำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบคำถามและนำไปหาค่าความเชื่อมั่น ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นด้วยการวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือแบบแอลฟา (Alpha Coefficient) ของแบบสอบถามทั้งหมดเท่ากับ .8678

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากแบบสอบถามที่กลุ่มตัวอย่างได้ทำนั้น จะถูกนำไปลงรหัสและประมวลผลด้วยโปรแกรม SPSS for Windows และวิเคราะห์แปลผลข้อมูลตามผลที่ได้จากการประมวลผลซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

แบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล ใช้การแจกแจงการหาความถี่ (Frequency) หาค่าร้อยละ (Percentage) และแสดงผลค่าความถี่ เพื่ออธิบายข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ สถาบันการศึกษา สาขาวิชาของนักเรียน อาชีพของผู้ปกครอง ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง และรายได้ของผู้ปกครอง

แบบสอบถามตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน แยกตามปัจจัยในด้านต่างๆ คือ

ปัจจัยเชิงจิต ประกอบด้วย ความเชื่อที่ศรัทธา ลักษณะนิสัย ค่านิยม และกลุ่มบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการเข้าศึกษา มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน ใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ปัจจัยผลึกคั่น ประกอบด้วย ศรัทธาที่มีต่อสถาบันการศึกษาเอกชน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน ใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ปัจจัยสนับสนุน ประกอบด้วย ทีมแนะแนวและทุนการศึกษา มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน ใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) มาตรฐาน ในการวิเคราะห์ข้อมูล

แบบสอบถามตอนที่ 3 การตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics)

ใช้การวิเคราะห์โดยใช้สถิติแบบ T-test และ One-way ANOVA เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่โดยใช้ ทูกี (Tukey's) ในการทดสอบสมมติฐาน โดยมีระดับการยอมรับหรือปฏิเสธสมมติฐานที่ระดับ 0.05 และใช้ค่าสัมประสิทธิ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) หรือค่า r เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านต่างๆ ว่ามีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

การวิจัยเชิงคุณภาพ

ผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Respondents)

ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อหากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 4 คน ทั้งชายและหญิง ซึ่งเป็นนักเรียนระดับมัธยมในเขตกรุงเทพมหานคร และจากโรงเรียนสังกัดรัฐบาล 2 คน และ โรงเรียนสังกัดเอกชน 2 คน โดยคัดเลือกจากโรงเรียนที่จัดกิจกรรมและเข้าร่วม

โครงการ”เปิดรั้วมหาวิทยาลัยกรุงเทพ” ระหว่างวันที่ 20 พฤศจิกายน – 4 ธันวาคม 2551 โดยผู้วิจัย ได้สัมภาษณ์ผู้ที่ให้ข้อมูลหลักตามที่กำหนดไว้ 4 แห่ง คือ

1. โครงการเปิดรั้ว “มหาวิทยาลัยกรุงเทพ” โรงเรียนเซนต์โยเซฟพิพัต เข้าร่วมโครงการ วันที่ 20 พฤศจิกายน 2551
2. การจัดนิทรรศการการศึกษา โรงเรียนเศรษฐบุตรบำเพ็ญวันที่ 26 พฤศจิกายน 2551
3. การเข้ารับบรรยายแนะแนวการศึกษา โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสเซเวียร์ 27 พฤศจิกายน 2551
4. การจัดนิทรรศการการศึกษาโรงเรียนศึกษานารี วันที่ 4 ธันวาคม 2551

ประเด็นที่ศึกษา

ประเด็นที่สัมภาษณ์เกี่ยวกับช่องทางการรับข้อมูลจากทางมหาวิทยาลัย และ ทักษะคิดต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชนของนักเรียนมัธยมในเขตกรุงเทพมหานคร

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

วิธีการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) ผู้วิจัยได้กำหนดรอบคำถามชนิดปลายเปิด (Open-ended Question) เพื่อใช้ในการสัมภาษณ์โดยมีคำถามดังนี้

ส่วนที่ 1 ช่องทางการรับข้อมูลจากทางมหาวิทยาลัย

1. ท่านรับรู้ข้อมูลของทางมหาวิทยาลัยจากทางใดบ้าง
2. ท่านพอใจกับการรับรู้ข้อมูลทางมหาวิทยาลัยจากกิจกรรมใด

ส่วนที่ 2 ทักษะคิดต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน

ด้านปัจจัยดึงดูด

3. บุคคลท่านใดที่มีอิทธิพลต่อท่านในการเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชนมากที่สุด
4. ท่านคิดว่ามหาวิทยาลัยเอกชนควรมีความพร้อมทางด้านใด

ด้านปัจจัยผลักดัน

5. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเอกชน เช่น
 - 5.1 ความยากง่ายในการสอบเข้าศึกษาต่อ
 - 5.2 การเป็นที่ยอมรับของสังคมและตลาดแรงงาน
 - 5.3 ความภาคภูมิใจในการที่ได้ศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน

ด้านปัจจัยสนับสนุน

6. ท่านคิดว่าการเข้าฟังบรรยายการศึกษาต่อจากมหาวิทยาลัยเอกชนมีผลกับการเลือกศึกษาต่อหรือไม่
7. ทุนการศึกษาเป็นเหตุผลให้ท่านเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชนหรือไม่

วิธีการเก็บข้อมูลการวิจัยเชิงคุณภาพ

ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักตั้งแต่เวลา 09.00 – 13.00 น. โดยสัมภาษณ์ข้อมูลครั้งละ 1 คน คนละ 20-30 นาที ก่อนการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้อธิบายถึงรายละเอียดของการวิจัยในครั้งนี้ให้ผู้ให้ข้อมูลหลักเข้าใจ จากนั้นจึงเริ่มทำการสัมภาษณ์ตามประเด็นคำถามที่ได้จัดเตรียมไว้ และผู้ตอบสามารถแสดงความคิดเห็นอย่างเป็นอิสระ ทั้งนี้ ระหว่างการสัมภาษณ์ผู้วิจัยได้ขออนุญาตฉบับที่ภาคสนาม (Field note) และบันทึกเทป พร้อมกับสังเกตพฤติกรรมการตอบคำถามของผู้ให้ข้อมูลหลัก เพื่อใช้ประกอบการวิเคราะห์ผลการสัมภาษณ์

การวิเคราะห์ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ

ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) เพื่อวิเคราะห์ผลการวิจัยเชิงคุณภาพโดยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกของผู้ให้ข้อมูลหลักจำนวน ทั้งหมด 4 คน มาประมวลคำตอบหาผลสรุปของการวิจัยในเชิงคุณภาพ โดยประเมินคุณค่าของแต่ละคำถามที่ได้จากการสัมภาษณ์พร้อมกับการสังเกตพฤติกรรมของผู้ให้ข้อมูลหลัก เพื่อให้ตรงตามกรอบทฤษฎีของงานวิจัยให้ได้ผลตามที่ต้องการ

ซึ่งหลังจากสัมภาษณ์แบบเจาะลึกเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการประกอบการวิเคราะห์ผลการวิจัย เพื่อให้รายงานการวิจัยในครั้งนี้มีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยเนื้อหาในบทนี้มีดังต่อไปนี้

- ส่วนที่ 1 คุณลักษณะพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง
- ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน
- ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์สมมติฐาน
- ส่วนที่ 4 ผลการสัมภาษณ์เชิงลึก

การวิจัยเชิงปริมาณ

ส่วนที่ 1 คุณลักษณะพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

คุณลักษณะพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างใช้การวิเคราะห์จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ สถานศึกษา สาขาวิชา ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา และรายได้ของครอบครัวต่อเดือน

ตารางที่ 3 : แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามคุณลักษณะพื้นฐาน

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	62	31.0
หญิง	138	69.0
รวม	200	100.00
2. สถาบันการศึกษา		
ภาครัฐ	100	50.0
ภาคเอกชน	100	50.0
รวม	200	100.00

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 3 (ต่อ) : แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามคุณลักษณะ
พื้นฐาน

รายการ	ความถี่	ร้อยละ
3. สาขาวิชา		
วิทย์-คณิต	72	36.0
ศิลป์-คำนวณ	72	21.0
ศิลป์-ภาษา	75	37.5
อื่น ๆ	11	5.5
รวม	200	100.00
4. การศึกษาของบิดา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	126	63.0
ปริญญาตรี	58	29.0
สูงกว่าปริญญาตรี	16	8.0
รวม	200	100.00
5. การศึกษาของมารดา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	130	65.0
ปริญญาตรี	59	29.5
สูงกว่าปริญญาตรี	11	5.5
รวม	200	100.00
6. อาชีพของบิดา		
รับราชการ	21	10.5
พนักงานบริษัทเอกชน	19	9.5
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	5	2.5
เจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว	100	50.0
รับจ้าง	49	24.5
อื่นๆ	6	3.0
รวม	200	100.00

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 3 (ต่อ) : แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามคุณลักษณะ
พื้นฐาน

7. อาชีพของมารดา	ความถี่	ร้อยละ
รับราชการ	14	7.0
พนักงานบริษัทเอกชน	15	7.5
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	4	2.0
เจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว	81	40.5
รับจ้าง	39	19.5
อื่นๆ	47	23.5
รวม	200	100.00
8 รายได้ของครอบครัว		
น้อยกว่า 20,000 บาท	39	19.5
20,000 - 30,000 บาท	40	20.0
30,001 – 40,000 บาท	24	12.0
40,001 – 50,000 บาท	27	13.5
มากกว่า 50,000 บาท	70	35.0
รวม	200	100.00

จากตารางที่ 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักเรียนเพศหญิงมากกว่าเพศชาย คือเพศหญิง ร้อยละ 69.0 และเพศชาย ร้อยละ 31.0 ศึกษาอยู่ในสถาบันการศึกษาภาครัฐร้อยละ 50.0 และภาคเอกชนร้อยละ 50.0 ร้อยละ 37.5 ศึกษาอยู่ในสาขาวิชาศิลป์-ภาษา รองลงมาคือ วิทยาศาสตร์ (ร้อยละ 36.0) ศิลป์-คำนวณ (ร้อยละ 21.0) และสาขาวิชาอื่นๆ (ร้อยละ 5.5)

บิดาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี (ร้อยละ 63.0) รองลงมาคือ ระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 29.0) และสูงกว่าปริญญาตรี (ร้อยละ 8.0) มารดาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี (ร้อยละ 65.0) รองลงมาคือ ระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 29.0) และสูงกว่าปริญญาตรี (ร้อยละ 5.0)

บิดาของกลุ่มตัวอย่างครึ่งหนึ่งมีอาชีพเจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว (ร้อยละ 50.0) รองลงมาคือ รับจ้าง (ร้อยละ 24.5) พนักงานบริษัทเอกชน (ร้อยละ 9.5) พนักงานรัฐวิสาหกิจ (ร้อยละ 2.5)

มารดาของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีอาชีพเจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว (ร้อยละ 40.5) รองลงมาคือ รับจ้าง (ร้อยละ 19.5) พนักงานบริษัทเอกชน (ร้อยละ 7.5) รับราชการ (ร้อยละ 7.0) พนักงานรัฐวิสาหกิจ (ร้อยละ 2.0) มีกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 23.5 ระบุว่ามารดาทำอาชีพอื่นๆ

รายได้ของครอบครัวกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 35 มีรายได้ของครอบครัวสูงกว่า 50,000 บาท รองลงมาคือ 20,000 – 30,000 บาท (ร้อยละ 20.0) น้อยกว่า 20,000 บาท (ร้อยละ 19.5) 40,001–50,000 บาท (ร้อยละ 13.5) และ 30,001–40,000 บาท (ร้อยละ 12.0) ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน

ข้อมูลที่น่าสนใจในส่วนนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์หาค่าสถิติพื้นฐาน โดยการคำนวณค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกตามปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 4 : แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความสำคัญ
1. ปัจจัยสนับสนุน	3.76	.750	มาก
2. ปัจจัยดึงดูด	3.73	.540	มาก
3. ปัจจัยผลักดัน	3.69	.606	มาก
รวม	3.73	.528	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน ในภาพรวม มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก และพิจารณารายด้าน พบว่าปัจจัยทุกด้านมีความสำคัญอยู่ในระดับมากทั้งหมด โดยปัจจัยสนับสนุน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.76 รองลงมาได้แก่ ปัจจัยดึงดูด ($\bar{X} = 3.73$) และปัจจัยผลักดัน ($\bar{X} = 3.69$)

ตารางที่ 5 : แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษา
ต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน จำแนกด้านปัจจัยดึงดูด

ปัจจัยดึงดูด	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความสำคัญ
1. ความพร้อมทางด้านเทคโนโลยี	4.37	.732	มากที่สุด
2. สิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักศึกษา	4.28	.739	มากที่สุด
3. ต้องการความก้าวหน้าในอาชีพ	4.26	.763	มากที่สุด
4. บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมร่มรื่น	4.18	.783	มาก
5. สถาบันมีชื่อเสียงและมีการพัฒนา อย่างต่อเนื่อง	4.04	.715	มาก
6. หลักสูตรมีความทันสมัย	4.04	.772	มาก
7. สถาบันมีมาตรฐานและความพร้อม	4.01	.672	มาก
8. คณาจารย์มีความรู้ความสามารถ	3.95	.689	มาก
9. การเป็นที่ยอมรับของสังคม	3.76	.851	มาก
10. พบเห็นผู้จบจากมหาวิทยาลัยเอกชนมีชื่อเสียงในสังคม	3.72	.790	มาก
11. ต้องการศึกษาด้วยตนเอง	3.59	1.048	มาก
12. บิดามารดาต้องการให้เข้าศึกษา	3.33	1.081	ปานกลาง
13. อาจารย์แนะแนวแนะนำ	3.29	1.025	ปานกลาง
14. รุ่นพี่แนะนำ	3.22	1.041	ปานกลาง
15. ผู้ที่สำเร็จจากสถาบันแนะนำ	3.18	1.054	ปานกลาง
16. ญาติพี่น้องแนะนำ	3.16	1.108	ปานกลาง
17. ได้รับคำแนะนำจากเพื่อนกลุ่มเดียวกัน	3.13	1.061	ปานกลาง
รวม	3.73	.540	มาก

จากตารางที่ 5 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน
จำแนกด้านปัจจัยดึงดูดในภาพรวมมีความสำคัญอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ความ
พร้อมทางด้านเทคโนโลยี มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.37$) รองลงมาได้แก่ สิ่งอำนวยความสะดวก
แก่นักศึกษา ($\bar{X} = 4.28$) และต้องการความก้าวหน้าในอาชีพ ($\bar{X} = 4.26$) ส่วนปัจจัยที่
มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมร่มรื่น ($\bar{X} = 4.18$) สถาบันมีชื่อเสียง
และมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 4.04$) หลักสูตรมีความทันสมัย ($\bar{X} = 4.04$) สถาบันมีมาตรฐาน

และความพร้อม ($\bar{X} = 4.01$) คณาจารย์มีความรู้ความสามารถ ($\bar{X} = 3.95$) การเป็นที่ยอมรับของสังคม ($\bar{X} = 3.76$) พบเห็นผู้จบจากมหาวิทยาลัยเอกชนมีชื่อเสียงในสังคม ($\bar{X} = 3.72$) และต้องการศึกษาด้วยตนเอง ($\bar{X} = 3.59$) ส่วนในข้ออื่นๆ มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลางทั้งหมด ได้แก่ บิดามารดาต้องการให้เข้าศึกษา ($\bar{X} = 3.33$) อาจารย์แนะแนวแนะนำ ($\bar{X} = 3.29$) รุ่นพี่แนะนำ ($\bar{X} = 3.22$) ผู้ที่สำเร็จจากสถาบันแนะนำ ($\bar{X} = 3.18$) ญาติพี่น้องแนะนำ ($\bar{X} = 3.16$) และได้รับคำแนะนำจากเพื่อนกลุ่มเดียวกัน ($\bar{X} = 3.13$)

ตารางที่ 6 : แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน จำแนกด้านปัจจัยผลึกคั่น

ปัจจัยผลึกคั่น	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความสำคัญ
1. ผู้สำเร็จการศึกษาเป็นที่ยอมรับของสังคม	3.96	.736	มาก
2. ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันเอกชนมีความรู้ความสามารถเท่าเทียมกับสถาบันรัฐ	3.84	.775	มาก
3. สถาบันเอกชนสอบเข้าง่ายกว่าสถาบันรัฐบาล	3.81	.986	มาก
4. ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันเอกชนเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน	3.55	.807	มาก
5. รู้สึกภาคภูมิใจที่ได้ศึกษาในสถาบันเอกชน	3.51	.908	มาก
6. สถาบันเอกชนศึกษาและสำเร็จง่ายกว่าสถาบันรัฐบาล	3.48	.982	มาก
รวม	3.69	.606	มาก

จากตารางที่ 6 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน จำแนกด้านปัจจัยผลึกคั่นในภาพรวมมีความสำคัญอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่าทุกข้อมีความสำคัญอยู่ในระดับมากทั้งหมด โดยอันดับแรกได้แก่ ผู้สำเร็จการศึกษาเป็นที่ยอมรับของสังคม ($\bar{X} = 3.96$) รองลงมา คือ ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันเอกชนมีความรู้ความสามารถเท่าเทียมกับสถาบันรัฐ ($\bar{X} = 3.84$) สถาบันเอกชนสอบเข้าง่ายกว่าสถาบันรัฐบาล ($\bar{X} = 3.81$) ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันเอกชนเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน ($\bar{X} = 3.55$) รู้สึกภาคภูมิใจที่ได้ศึกษาในสถาบันเอกชน ($\bar{X} = 3.51$) และสถาบันเอกชนศึกษาและสำเร็จง่ายกว่าสถาบันรัฐบาล ($\bar{X} = 3.48$) ตามลำดับ

ตารางที่ 7 : แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน จำแนกด้านปัจจัยสนับสนุน

ปัจจัยสนับสนุน	\bar{X}	S.D.	ระดับความสำคัญ
1. รูปแบบการบรรยายของทีมนะแนว	3.90	.908	มาก
2. ทุนการศึกษาที่สถาบันเอกชนมีให้	3.82	.928	มาก
3. ได้รับการประชาสัมพันธ์จากสถาบันเอกชน	3.71	.844	มาก
4. ได้เข้าฟังการบรรยายแนะนำเข้าศึกษาต่อจากมหาวิทยาลัยเอกชน	3.65	.935	มาก
รวม	3.76	.750	มาก

จากตารางที่ 7 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน จำแนกด้านปัจจัยสนับสนุนในภาพรวม มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า ทุกข้อมีความสำคัญอยู่ในระดับมากทั้งหมด โดยอันดับแรกได้แก่ รูปแบบการบรรยายของทีมนะแนว ($\bar{X} = 3.90$) รองลงมาคือ ทุนการศึกษาที่สถาบันเอกชนมีให้ ($\bar{X} = 3.82$) ได้รับการประชาสัมพันธ์จากสถาบันเอกชน ($\bar{X} = 3.71$) และได้เข้าฟังการบรรยายแนะนำเข้าศึกษาต่อจากมหาวิทยาลัยเอกชน ($\bar{X} = 3.65$) ตามลำดับ

ตารางที่ 8 : แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน จำแนกตามเพศ

เพศ	N	\bar{X}	S.D.	ระดับความสำคัญ
ชาย	62	3.75	.564	มาก
หญิง	138	3.72	.513	มาก
รวม	200	3.73	.528	มาก

จากตารางที่ 8 พบว่า กลุ่มตัวอย่างชายและหญิงให้ความสำคัญกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}_{ชาย} = 3.75$ และ $\bar{X}_{หญิง} = 3.72$)

ตารางที่ 9 : แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษา
ต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน จำแนกตามสถานศึกษา

สถานศึกษา	N	\bar{X}	S.D.	ระดับความสำคัญ
ภาครัฐ	100	3.82	.543	มาก
ภาคเอกชน	100	3.63	.498	มาก
รวม	200	3.73	.528	มาก

จากตารางที่ 9 พบว่า กลุ่มตัวอย่างอยู่ในสถาบันภาครัฐและภาคเอกชน ให้ความสำคัญกับ
ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน อยู่ในระดับมาก

($\bar{X}_{\text{ภาครัฐ}} = 3.82$ และ $\bar{X}_{\text{ภาคเอกชน}} = 3.63$)

ตารางที่ 10 : แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษา
ต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน จำแนกตามสาขาวิชา

สาขาวิชา	N	\bar{X}	S.D.	ระดับความสำคัญ
วิทย์-คณิต	72	3.76	.571	มาก
ศิลป์-คำนวณ	42	3.71	.485	มาก
ศิลป์-ภาษา	75	3.68	.496	มาก
อื่นๆ	11	3.91	.626	มาก
รวม	200	3.73	.528	มาก

จากตารางที่ 10 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ใน สาขาวิชาวิทย์-คณิต สาขาวิชาศิลป์-
คำนวณ สาขาศิลป์-ภาษา และสาขาวิชาอื่นๆ ให้ความสำคัญกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือก
ศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}_{\text{วิทย์-คณิต}} = 3.76$, $\bar{X}_{\text{ศิลป์-คำนวณ}} = 3.71$, $\bar{X}_{\text{ศิลป์-ภาษา}} =$
 3.68 และ $\bar{X}_{\text{อื่นๆ}} = 3.91$)

ตารางที่ 11 : แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษา
ต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน จำแนกตามระดับการศึกษาของบิดา

ระดับการศึกษาของบิดา	N	\bar{X}	S.D.	ระดับความสำคัญ
ปริญญาตรี	58	3.84	.474	มาก
สูงกว่าปริญญาตรี	16	3.82	.474	มาก
ต่ำกว่าปริญญาตรี	126	3.66	.551	มาก
รวม	200	3.73	.528	มาก

จากตารางที่ 11 พบว่า บิดาของกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี และต่ำกว่าระดับปริญญาตรี อยู่ในระดับมากให้ความสำคัญกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน (\bar{X} ปริญญาตรี = 3.84, \bar{X} สูงกว่าปริญญาตรี = 3.82 และ \bar{X} ต่ำกว่าปริญญาตรี = 3.66)

ตารางที่ 12 : แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษา
ต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน จำแนกตามระดับการศึกษาของมารดา

ระดับการศึกษาของมารดา	N	\bar{X}	S.D.	ระดับความสำคัญ
สูงกว่าปริญญาตรี	11	3.88	.515	มาก
ปริญญาตรี	59	3.87	.485	มาก
ต่ำกว่าปริญญาตรี	130	3.66	.536	มาก
รวม	200	3.73	.528	มาก

จากตารางที่ 12 พบว่า มารดาของกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี และต่ำกว่าระดับปริญญาตรี ให้ความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน อยู่ในระดับมาก (\bar{X} สูงกว่าปริญญาตรี = 3.88, \bar{X} ปริญญาตรี = 3.87, \bar{X} ต่ำกว่าปริญญาตรี = 3.66)

ตารางที่ 13: แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษา
ต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน จำแนกตามอาชีพของบิดา

อาชีพของบิดา	N	\bar{X}	S.D.	ระดับความสำคัญ
รับจ้าง	49	3.80	.548	มาก
รับราชการ	21	3.79	.603	มาก
เจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว	100	3.73	.521	มาก
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	5	3.63	.414	มาก
พนักงานบริษัทเอกชน	19	3.60	.461	มาก
อื่นๆ	6	3.42	.501	มาก
รวม	200	3.73	.528	มาก

จากตารางที่ 13 พบว่า บิดาของกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพรับจ้าง รับราชการ เจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน และอาชีพอื่นๆ ให้ความสำคัญกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}_{\text{รับจ้าง}} = 3.80$, $\bar{X}_{\text{รับราชการ}} = 3.79$, $\bar{X}_{\text{เจ้าของกิจการธุรกิจส่วนตัว}} = 3.73$, $\bar{X}_{\text{พนักงานรัฐวิสาหกิจ}} = 3.63$, $\bar{X}_{\text{พนักงานบริษัทเอกชน}} = 3.60$, $\bar{X}_{\text{อื่นๆ}} = 3.42$)

ตารางที่ 14 : แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษา
ต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน จำแนกตามอาชีพของมารดา

อาชีพของมารดา	N	\bar{X}	S.D.	ระดับความสำคัญ
รับราชการ	14	4.07	.559	มาก
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	4	3.92	.293	มาก
รับจ้าง	39	3.81	.631	มาก
เจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว	81	3.71	.490	มาก
พนักงานบริษัทเอกชน	15	3.70	.366	มาก
อื่นๆ	47	3.57	.505	มาก
รวม	200	3.73	.528	มาก

จากตารางที่ 14 พบว่า มารดาของกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพรับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ รับจ้าง เจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว พนักงานบริษัทเอกชน และอาชีพอื่นๆ ให้ความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน อยู่ในระดับมาก (\bar{X} รับราชการ = 4.07, \bar{X} พนักงานรัฐวิสาหกิจ = 3.92, \bar{X} รับจ้าง = 3.81, \bar{X} เจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว = 3.71, \bar{X} พนักงานบริษัทเอกชน = 3.70, \bar{X} อื่นๆ = 3.57)

ตารางที่ 15 : แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน จำแนกตามรายได้ของครอบครัว

รายได้ของครอบครัว	N	\bar{X}	S.D.	ระดับความสำคัญ
น้อยกว่า 20,000 บาท	39	3.76	.588	มาก
20,001 – 30,000 บาท	40	3.72	.400	มาก
30,001 – 40,000 บาท	24	3.58	.581	มาก
40,001 – 50,000 บาท	27	3.83	.538	มาก
มากกว่า 50,000 บาท	70	3.72	.538	มาก
รวม	200	3.73	.528	มาก

จากตารางที่ 15 พบว่า รายได้ของครอบครัวกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 40,001– 50,000 บาท น้อยกว่า 20,000 บาท 20,001 – 30,000 บาท มากกว่า 50,000 บาท และ 30,001– 40,000 บาท ให้ความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน อยู่ในระดับมาก (\bar{X} 40,001-50,000 = 3.83, \bar{X} น้อยกว่า20,000 = 3.76, \bar{X} 20,001-30,001 = 3.72, \bar{X} มากกว่า50,000 = 3.72, \bar{X} 30,001-40,000 = 3.58)

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์สมมติฐาน

ในส่วนนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์สมมติฐานโดยใช้สถิติ t (t-test) และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) และเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่โดยใช้ ทูคี (Tukey's) ผลการวิเคราะห์มีดังนี้

สมมติฐานที่ 1 คุณลักษณะขั้นพื้นฐานของประชากรที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.1 เพศที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ตารางที่ 16 : แสดงการวิเคราะห์ค่า T-test เพื่อเปรียบเทียบคะแนนค่าเฉลี่ยของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน จำแนกตามเพศ

เพศ	Levene's Test for Equality of Variances		t	df	Sig. (2-tailed)
	F	Sig.			
ชาย	3.228	.074	.336	198	.737
หญิง					

จากตารางที่ 16 การวิเคราะห์ T-test พบว่า ผู้ชายกับผู้หญิง ไม่แตกต่างกันเรื่องการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชนอย่างมีนัยสำคัญ ($t_{2,197} = .336 ; p > .05$)

ตารางที่ 17 : แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนค่าเฉลี่ย (mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน จำแนกตามเพศ

การตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน				
คุณลักษณะขั้นพื้นฐาน		N	\bar{X}	SD
เพศ	ชาย	62	3.75	.564
	หญิง	138	3.72	.513

จากตารางที่ 17 พบว่า กลุ่มตัวอย่างชายและหญิง ตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชนในระดับมาก ($\bar{X}_{ชาย} = 3.75$ และ $\bar{X}_{หญิง} = 3.72$)

สมมติฐานที่ 1.2 สถาบันการศึกษาที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย เอกชนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ตารางที่ 18 : การวิเคราะห์ค่า T-test เพื่อเปรียบเทียบคะแนนค่าเฉลี่ยของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน จำแนกตามเพศ

สถาบัน	Levene's Test for Equality of Variances		t	df	Sig. (2-tailed)
	F	Sig			
ภาครัฐ	3.795	.053	2.560	198	.011
ภาคเอกชน					

จากตารางที่ 18 การวิเคราะห์ T-test พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในสถาบันการศึกษาแตกต่างกัน ตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชนเลือกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($t_{2,197} = 2.56 ; p > .05$)

ตารางที่ 19 : แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนค่าเฉลี่ย (mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน จำแนกตามสถาบัน

การตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน				
คุณลักษณะขั้นพื้นฐาน		N	\bar{X}	SD
สถาบัน	ภาครัฐ	100	3.82	.543
	ภาคเอกชน	100	3.63	.498

จากตารางที่ 19 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในสถาบันการศึกษาภาครัฐและเอกชนตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชนในระดับมาก ($\bar{X}_{ภาครัฐ} = 3.82$ และ $\bar{X}_{ภาคเอกชน} = 3.63$)

สมมติฐานที่ 1.3 สาขาวิชาที่ศึกษาที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย
เอกชนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ตารางที่ 20 : แสดงการวิเคราะห์ ANOVA เพื่อหาความแตกต่างระหว่างสาขาวิชาที่ศึกษากับการ
ตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน

การตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน				
สาขาวิชาที่ศึกษา	SS	df	F	Sig
ความแปรปรวนภายในกลุ่ม	.615	3	.730	.535
ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม	55.011	196		

จากตารางที่ 20 การวิเคราะห์ ANOVA พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในสาขาวิชาต่างกัน
มีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
($F_{4,195} = .730 ; p > .05$) กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ใน สาขาวิชาวิทย์-คณิต สาขาวิชาศิลป์-
คำนวณ สาขาศิลป์-ภาษา และสาขาวิชาอื่นๆ ให้ความสำคัญกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือก
ศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}_{\text{วิทย์-คณิต}} = 3.76, \bar{X}_{\text{ศิลป์-คำนวณ}} = 3.71,$
 $\bar{X}_{\text{ศิลป์-ภาษา}} = 3.68$ และ $\bar{X}_{\text{อื่นๆ}} = 3.91$) (ตารางที่ 19)

ตารางที่ 21 : แสดงค่าเฉลี่ย (mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ
เลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน จำแนกตามสาขาวิชา

การตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน			
สาขาวิชาที่ศึกษา	N	\bar{X}	SD
วิทย์-คณิต	72	3.76	.571
ศิลป์-คำนวณ	42	3.71	.485
ศิลป์-ภาษา	75	3.68	.496
อื่นๆ	11	3.91	.626

สมมติฐานที่ 1.4 ระดับการศึกษาของบิดาที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ตารางที่ 22 : แสดงการวิเคราะห์ ANOVA เพื่อหาความแตกต่างระดับการศึกษาของบิดากับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน

การตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน				
ระดับการศึกษาของบิดา	SS	df	F	Sig
ความแปรปรวนภายในกลุ่ม	1.329	2	2.412	.092
ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม	54.296	197		

จากตารางที่ 22 การวิเคราะห์ ANOVA พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาของบิดาต่างกันมีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($F_{3,196} = 2.412 ; p > .05$) กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่บิดามีระดับการศึกษาปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี และต่ำกว่าระดับปริญญาตรีให้ความสำคัญกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}_{\text{ปริญญาตรี}} = 3.84, \bar{X}_{\text{สูงกว่าปริญญาตรี}} = 3.82$ และ $\bar{X}_{\text{ต่ำกว่าปริญญาตรี}} = 3.66$) (ตารางที่ 21)

ตารางที่ 23 : แสดงค่าเฉลี่ย (mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน จำแนกระดับการศึกษาของบิดา

การตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน			
ระดับการศึกษาของบิดา	N	\bar{X}	SD
ปริญญาตรี	58	3.84	.474
สูงกว่าปริญญาตรี	16	3.82	.474
ต่ำกว่าปริญญาตรี	126	3.66	.551

สมมติฐานที่ 1.5 ระดับการศึกษาของมารดาที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ตารางที่ 24 : แสดงการวิเคราะห์ ANOVA เพื่อหาความแตกต่างระดับการศึกษาของมารดา กลุ่มตัวอย่างกับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน

การตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน				
ระดับการศึกษาของมารดา	SS	df	F	Sig
ความแปรปรวนภายในกลุ่ม	2.151	2	3.962	.021
ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม	53.475	197		

จากตารางที่ 24 การวิเคราะห์ ANOVA พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาของมารดาแตกต่างกันตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($F_{3,196} = 3.962$; $p > .05$) กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มารดามีระดับการศึกษาปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี และต่ำกว่าระดับปริญญาตรีให้ความสำคัญกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}_{\text{สูงกว่าปริญญาตรี}} = 3.88$, $\bar{X}_{\text{ปริญญาตรี}} = 3.87$, $\bar{X}_{\text{ต่ำกว่าปริญญาตรี}} = 3.66$) (ตารางที่ 24) และเพื่อให้ทราบว่าระดับการศึกษาของมารดาของกลุ่มตัวอย่างระดับใด ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อต่างกัน จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ ตามวิธีการของทูกี ดังแสดงในตารางที่ 23

ตารางที่ 25 : แสดงตารางทดสอบความแตกต่างรายคู่ของระดับการศึกษาของมารดา กลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ Post Hoc Test

ระดับการศึกษาของมารดา		Mean Difference (I-J)	Sig
ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	-.21689*	.032
	สูงกว่าปริญญาตรี	-.22024	.406
ปริญญาตรี	ต่ำกว่าปริญญาตรี	.21689*	.032
	สูงกว่าปริญญาตรี	-.00335	1.000
สูงกว่าปริญญาตรี	ต่ำกว่าปริญญาตรี	.22024	.406
	ปริญญาตรี	.00335	1.000

จากตารางที่ 25 พบว่า มารดาของกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี จะมีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน มากกว่ามารดาของกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 26 : แสดงค่าเฉลี่ย (mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน จำแนกระดับการศึกษาของมารดา

การตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน			
ระดับการศึกษาของมารดา	N	\bar{X}	SD
สูงกว่าปริญญาตรี	11	3.88	.536
ปริญญาตรี	59	3.87	.515
ต่ำกว่าปริญญาตรี	130	3.66	.485

สมมติฐานที่ 1.6 อาชีพของบิดาที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ตารางที่ 27 : แสดงการวิเคราะห์ ANOVA เพื่อหาความแตกต่างอาชีพของบิดากับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน

การตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน				
อาชีพของบิดา	SS	df	F	Sig
ความแปรปรวนภายในกลุ่ม	1.248	5	.891	.488
ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม	54.378	194		

จากตารางที่ 27 การวิเคราะห์ ANOVA พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพของบิดาต่างกันตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($F_{6,193} = .891 ; p > .05$) กล่าวคือ บิดาของกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพรับจ้าง รัฐบาล เจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน และอาชีพอื่นๆ ให้ความสำคัญกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}_{\text{รับจ้าง}} = 3.80, \bar{X}_{\text{รัฐบาล}} = 3.79, \bar{X}_{\text{เจ้าของกิจการธุรกิจส่วนตัว}} = 3.73, \bar{X}_{\text{พนักงานรัฐวิสาหกิจ}} = 3.63, \bar{X}_{\text{พนักงานบริษัทเอกชน}} = 3.60, \bar{X}_{\text{อื่นๆ}} = 3.42$) (ตารางที่ 26)

ตารางที่ 28 : แสดงค่าเฉลี่ย (mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน จำแนกตามอาชีพของบิดา

การตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน			
อาชีพของบิดา	N	\bar{X}	SD
รับจ้าง	49	3.80	.548
รับราชการ	21	3.79	.603
เจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว	100	3.73	.521
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	5	3.63	.414
พนักงานบริษัทเอกชน	19	3.60	.461
อื่นๆ	6	3.42	.501

สมมติฐานที่ 1.7 อาชีพของมารดาที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ตารางที่ 29 : แสดงการวิเคราะห์ ANOVA เพื่อหาความแตกต่างอาชีพของมารดากับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน

การตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน				
อาชีพของมารดา	SS	df	F	Sig
ความแปรปรวนภายในกลุ่ม	3.233	5	2.394*	.039
ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม	52.393	194		

จากตารางที่ 29 การวิเคราะห์ ANOVA พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกันตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($F_{6,193} = 2.394 ; p > .05$) กล่าวคือ มารดาของกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพรับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ รับจ้าง เจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว พนักงานบริษัทเอกชน และอาชีพอื่นๆ ให้ความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}_{\text{รับราชการ}} = 4.07, \bar{X}_{\text{พนักงานรัฐวิสาหกิจ}} = 3.92, \bar{X}_{\text{รับจ้าง}} = 3.81, \bar{X}_{\text{เจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว}} = 3.71, \bar{X}_{\text{พนักงานบริษัทเอกชน}} = 3.70, \bar{X}_{\text{อื่นๆ}} = 3.57$) (ตารางที่ 29) และเพื่อให้ทราบว่าอาชีพของมารดาของกลุ่มตัวอย่างอาชีพใดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อต่างกัน จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ ตามวิธีการของทูกี ดังแสดงในตารางที่ 28

ตารางที่ 30 : แสดงตารางทดสอบความแตกต่างรายคู่ของอาชีพของมารดา โดยใช้ Post Hoc Test

อาชีพของมารดา		Mean Difference (I-J)	Sig
รับราชการ	พนักงานบริษัทเอกชน	.36346	.618
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	.14432	.999
	เจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว	.35331	.360
	รับจ้าง	.26128	.760
	อื่นๆ	.49965*	.081
พนักงานบริษัทเอกชน	รับราชการ	-.36346	.618
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	-.21914	.990
	เจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว	-.01015	1.000
	รับจ้าง	-.10218	.995
	อื่นๆ	.13619	.978
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	รับราชการ	-.14432	.999
	พนักงานบริษัทเอกชน	.21914	.990
	เจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว	.20899	.987
	รับจ้าง	.11697	.999
	อื่นๆ	.35533	.885
เจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว	รับราชการ	-.35331	.360
	พนักงานบริษัทเอกชน	.01015	1.000
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	-.20899	.987
	รับจ้าง	-.09203	.975
	อื่นๆ	.14634	.797
อื่นๆ	รับราชการ	-.49965*	.081
	พนักงานบริษัทเอกชน	-.13619	.978
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	-.35533	.885
	เจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว	-.14634	.797
	รับจ้าง	-.23837	.484

จากตารางที่ 30 พบว่า มารดาของกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพรับราชการ จะมีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน มากกว่ามารดาของกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 31 : แสดงคะแนนค่าเฉลี่ย (mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน จำแนกตามอาชีพของมารดา

การตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน			
อาชีพของมารดา	N	\bar{X}	SD
รับราชการ	14	4.07	.559
พนักงานบริษัทเอกชน	4	3.92	.293
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	39	3.81	.631
เจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว	81	3.71	.490
รับจ้าง	15	3.70	.366
อื่นๆ	47	3.57	.505

สมมติฐานที่ 1.8 รายได้ของครอบครัวที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ตารางที่ 32 : แสดงการวิเคราะห์ ANOVA เพื่อหาความแตกต่างรายได้ของครอบครัวกับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน

การตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน				
รายได้ของครอบครัว	SS	df	F	Sig
ความแปรปรวนภายในกลุ่ม	.842	4	.749	.560
ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม	54.784	195		

จากตารางที่ 32 การวิเคราะห์ ANOVA พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่รายได้ของครอบครัวต่างกันมีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($F_{5,194} = .749$; $p > .05$) กล่าวคือ รายได้ของครอบครัวกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 40,001– 50,000 บาท น้อยกว่า 20,000 บาท 20,001 – 30,000 บาท มากกว่า 50,000 บาท และ 30,001– 40,000 บาท ให้ ความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}_{40,001-50,000} = 3.83$, $\bar{X}_{\text{น้อยกว่า}20,000} = 3.76$, $\bar{X}_{20,001-30,001} = 3.72$, $\bar{X}_{\text{มากกว่า}50,000} = 3.72$, $\bar{X}_{30,001-40,000} = 3.58$) (ตารางที่ 31)

ตารางที่ 33 : แสดงค่าเฉลี่ย (mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน จำแนกตามรายได้ของครอบครัว

การตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน			
รายได้ของครอบครัว	N	\bar{X}	SD
น้อยกว่า 20,000 บาท	39	3.76	.588
20,001 – 30,000 บาท	40	3.72	.400
30,001 – 40,000 บาท	24	3.58	.581
40,001 – 50,000 บาท	27	3.83	.538
มากกว่า 50,000 บาท	70	3.72	.538

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยดังคุณมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 34 : แสดงตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยดังคุณกับการตัดสินใจเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

ตาราง Correlations	ทดสอบสมมติฐานที่ 2		
		ปัจจัยดังคุณ	ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อ
Pearson Correlation	ปัจจัยดังคุณ	-	.816*
	ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อ	.816*	-

หมายเหตุ : N = 200 ; $p < 0.01$

การวิเคราะห์ Pearson Correlation พบว่า สมมติฐาน ได้รับการยืนยัน กล่าวคือ ปัจจัยดัง述มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครในเชิงบวกระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ($r = 0.816$; $p < 0.01$) ปัจจัยดัง述 ซึ่งประกอบด้วยความเชื่อทัศนคติ ลักษณะนิสัย ค่านิยม กลุ่มบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการเข้าศึกษา รวมทั้งภาพลักษณ์และความพร้อมทางด้านต่างๆ ของทางสถาบันมีแนวโน้มให้นักเรียนตัดสินใจเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชนสูง

สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยหลักคันมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 35 : แสดงตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยหลักคันกับการตัดสินใจเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

ตาราง Correlations	ทดสอบสมมติฐานที่ 3		
		ปัจจัยหลักคัน	ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อ
Pearson Correlation	ปัจจัยหลักคัน	-	.863*
	ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อ	.863*	-

หมายเหตุ : N = 200 ; $p < 0.01$

การวิเคราะห์ Pearson Correlation พบว่า สมมติฐาน ได้รับการยืนยัน กล่าวคือ ปัจจัยหลักคันมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครในเชิงบวกระดับมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ($r = 0.863$; $p < 0.01$) หมายความว่า ปัจจัยหลักคัน ซึ่งประกอบด้วย ทัศนคติต่อสถาบันการศึกษาเอกชน มีแนวโน้มให้นักเรียนตัดสินใจเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชนสูง

สมมติฐานที่ 4 ปัจจัยสนับสนุนมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 36 : แสดงตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสนับสนุนกับการตัดสินใจเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

ตาราง Correlations	ทดสอบสมมติฐานที่ 4		
		ปัจจัยสนับสนุน	ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อ
Pearson Correlation	ปัจจัยสนับสนุน	-	.827*
	ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อ	.827*	-

หมายเหตุ : N = 200 ; $p < 0.01$

การวิเคราะห์ Pearson Correlation พบว่า สมมติฐานได้รับการยืนยัน กล่าวคือ ปัจจัยสนับสนุนมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครในเชิงบวกระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ($r = 0.827$; $p < 0.01$) หมายความว่า ปัจจัยสนับสนุนซึ่ง ประกอบด้วย ทีมแนะแนวของสถาบันเอกชนที่ทำการประชาสัมพันธ์ข้อมูล และทุนการศึกษา มีแนวโน้มให้นักเรียนตัดสินใจเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชนสูง

ตอนที่ 4 ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ

ผลการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักซึ่งเป็นชาย 1 คน หญิง 3 คน กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 จาก 4 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียน โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสเซเวียร์ โรงเรียนศึกษานารี โรงเรียนเศรษฐบุทรบำเพ็ญ ซึ่งเลือกมาจากการที่โรงเรียนจัดนิทรรศการการศึกษา การเข้าบรรยายแนะแนวการศึกษา การพาเยี่ยมชมมหาวิทยาลัย สามารถสรุปผลการสัมภาษณ์ตามประเด็นต่างๆ ได้ดังนี้

1. ช่องทางการรับข้อมูลจากทางมหาวิทยาลัย
2. ทิศนคติต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน

1. ช่องทางการรับข้อมูลจากทางมหาวิทยาลัย

เกี่ยวกับช่องทางการรับทราบข้อมูลข่าวสารหลักสูตรของมหาวิทยาลัยเอกชน ผลการสัมภาษณ์พบว่า ผู้ให้ข้อมูลหลักระบุว่าส่วนใหญ่อาจารย์แนะแนวจะเป็นผู้แนะนำมหาวิทยาลัยและหลักสูตรให้ตรงกับความต้องการ ซึ่งช่องทางในการที่ทำให้ผู้ให้ข้อมูลหลักได้รับข้อมูลจากทางมหาวิทยาลัย คือ การที่อาจารย์แนะแนวจัดนิทรรศการการศึกษาขึ้นในโรงเรียน และได้เชิญมหาวิทยาลัยต่างๆ มาร่วมจัดนิทรรศการเพื่อประชาสัมพันธ์ข้อมูลของมหาวิทยาลัย หรือการเชิญมหาวิทยาลัยเข้าบรรยายแนะแนวการศึกษาต่อให้นักเรียน และจากการพานักเรียนไปเยี่ยมชมตลาดนัดหลักสูตรการศึกษาที่จัดขึ้นโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา จากกิจกรรมต่างๆ ทำให้ผู้ให้ข้อมูลหลักเกิดความสนใจที่จะหาข้อมูลเพิ่มเติมมากขึ้นจากทั้งทางสื่ออินเทอร์เน็ต สื่อบุคคลที่รู้จัก เพื่อเพิ่มความเชื่อมั่นต่อการตัดสินใจ โดยสื่อกิจกรรมจากทางมหาวิทยาลัยเป็นสื่อที่สามารถให้ข้อมูลเพิ่มเติมกับผู้ให้ข้อมูลหลักได้เป็นอย่างดี

นอกจากนี้ การที่อาจารย์แนะแนวนำนักเรียนไปเยี่ยมชมมหาวิทยาลัยเพื่อดูอาคารสถานที่ อุปกรณ์การเรียนการสอน ผลงานของนักศึกษา และสิ่งแวดล้อมของมหาวิทยาลัยนั้น ยังเป็นอีกช่องทางหนึ่งที่ทำให้ได้รับทราบข้อมูลจากทางมหาวิทยาลัย ซึ่งผู้ให้ข้อมูลหลักแสดงความเห็นว่าชอบที่จะไปเยี่ยมชมมหาวิทยาลัย

“ชอบที่จะ ไปดูมหาวิทยาลัย เพราะ ได้เห็นบรรยากาศจริงๆ ไม่ว่าจะ เป็นในเรื่องของอาคารสถานที่ ลักษณะการเรียนการสอน”

“ไปตามมหาวิทยาลัยต่างๆ ดึกว่าหาข้อมูลเอง เพราะบางครั้งก็ได้เจอรุ่นพี่ที่เรียนอยู่ด้วย”

“สนุกดีครับ ไปมหาวิทยาลัยพี่ๆ กับอาจารย์ใจดี พาเดินดูให้ลองใช้เครื่องมือต่างๆ ด้วย ทำให้ตัดสินใจได้ง่ายขึ้นว่าเราชอบหรืออยากเรียนจริงหรือเปล่าครับ”

“อยากไปดูมหาวิทยาลัยค่ะ ได้เห็นของจริง ดึกว่าหาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต”

2. ทัศนคติต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันการศึกษาเอกชน

เมื่อผู้วิจัยสัมภาษณ์ถึงทัศนคติที่มีต่อการตัดสินใจศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน ผู้ให้ข้อมูลหลักส่วนใหญ่ทั้งเพศชายและหญิง พบว่ามีทัศนคติที่ดีต่อมหาวิทยาลัย ซึ่งหมายถึง การมีแนวโน้มที่จะตัดสินใจเลือกเรียนในมหาวิทยาลัยเอกชน และจากการสัมภาษณ์ได้สอบถามโดยแบ่งปัจจัยด้านต่างๆ

คำถามด้านปัจจัยดึงดูด ซึ่งประกอบด้วย ความเชื่อทัศนคติ ลักษณะนิสัย ค่านิยม กลุ่มบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการเข้าศึกษา รวมทั้งภาพลักษณ์และความพร้อมทางด้านต่างๆ ของทางสถาบัน

ผลการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักกล่าวว่า บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการเข้าศึกษา ได้แก่ ญาติพี่น้อง บุคคลที่รู้จักแนะนำ และตนเองเลือกที่จะเข้าศึกษาอยู่แล้ว ส่วนด้านภาพลักษณ์ สถาบันเอกชนมีความพร้อมทางด้านเทคโนโลยี อุปกรณ์การเรียนที่ทันสมัย สถาบันมีมาตรฐานและความพร้อม มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งการที่ได้ไปเยี่ยมชมมหาวิทยาลัยนั้นทำให้เห็นถึงบรรยากาศการเรียนการสอน การได้รับทราบข้อมูลด้วยตนเอง เหล่านี้ล้วนแต่เป็นปัจจัยที่ทำให้ผู้ให้ข้อมูลหลักตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน

“คิดว่ามหาวิทยาลัยเอกชนมีความพร้อมทางด้านอุปกรณ์การเรียนที่ทันสมัย และมีความพร้อมทางด้านนี้มากกว่าของรัฐบาลค่ะ แล้วญาติหลายคนก็เรียนและจบจากมหาวิทยาลัยเอกชนด้วยค่ะ”

“มหาวิทยาลัยมีการเปิดสอนในคณะที่อยากจะเรียน ซึ่งถ้าจะเรียนคณะนี้ก็ต้องที่นี่ที่เดียวค่ะ ลองถามจากหลายคนที่เรียน และจากข้อมูลที่ได้ก็เอามาเปรียบเทียบกันยิ่งทำให้มั่นใจว่าเลือกเรียนที่เอกชนแน่นอน”

“ไม่ชอบของรัฐบาลตั้งใจที่จะเรียนเอกชนอยู่แล้ว เพราะเคยไปเปิดแล้วเห็นการเรียนการสอน อุปกรณ์ และเทคโนโลยีที่เห็นแล้วรู้สึกทันสมัย ทำให้อยากเรียน”

“เข้าที่เอกชนแน่นอนครับ พี่ชายผมเรียนอยู่ เคยไปที่มหาวิทยาลัยคณะที่พี่ชายเรียน ชอบครับแล้วพี่ชายเรียนอยู่เวลามีปัญหาอะไรก็ไม่กังวล”

คำถามด้านปัจจัยผลักดัน ซึ่งประกอบด้วยทัศนคติที่มีต่อสถาบันการศึกษาเอกชน

ผลการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักกล่าวว่า มีความรู้สึกภาคภูมิใจในสถาบันที่ตนเองเลือกที่จะเข้าศึกษา เพราะถึงแม้ว่าจะอาจจะเข้าศึกษาต่อได้ง่ายกว่าสถาบันของรัฐบาลแต่ก็ไม่ได้จบการศึกษาได้ง่ายๆ อีกทั้งยังเชื่อว่าผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันเอกชนเป็นที่มีความรู้ ความสามารถเท่าเทียมกับสถาบันของรัฐบาล นอกจากนี้ผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเอกชนยังเป็นที่ยอมรับของสังคม โดยดูจากบุคคลที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักหลายคนที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันเอกชน และเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานเท่าเทียมกับสถาบันรัฐบาล

“เรียนที่มหาวิทยาลัยเอกชนก็จบยากนะคะ อาจจะเข้าง่ายกว่ารัฐบาลแต่จบยากค่ะ เพราะเห็นจากรุ่นพี่ที่ไปเรียนหลายคนเล่าให้ฟัง และคนที่รู้จักบางคนก็เรียนหลายปีกว่าจะจบค่ะ”

“มีความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้ศึกษา เพราะคิดว่าสิ่งที่เลือกแล้วต้องดีที่สุดสำหรับตัวเองค่ะ”

“อยู่ที่ตัวเราค่ะ ไม่ว่าจะจบจากรัฐบาลหรือเอกชนที่ไหนก็เหมือนกัน เพราะถึงแม้ว่าจะจบจากรัฐบาลก็ไม่ได้หมายความว่าจะมีงานที่ดีทำกันทุกคน มันขึ้นอยู่กับตัวเรา คนที่รู้จักหลายคนก็จบจากเอกชน เห็นได้งานดีๆ ทำกันทั้งนั้นเลยนะคะ”

“ผมคิดว่าถ้าจบจากมหาวิทยาลัยเอกชน ผมก็สามารถหางานทำได้ไม่ยาก เพราะคณะที่ผมจะเข้าเรียนมีชื่อเสียง เป็นที่ยอมรับของตลาดแรงงานครับ ดูจากคนที่รู้จักและคนที่มีชื่อเสียงก็จบมาจากของเอกชน”

คำถามด้านปัจจัยสนับสนุน ซึ่งประกอบด้วยทีมแนะแนวและทุนการศึกษา

ผลการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักกล่าวว่า การประชาสัมพันธ์จากสถาบันการศึกษาเอกชนในรูปแบบต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการจัดนิทรรศการการศึกษา ทำให้ได้รับทราบข้อมูลที่ถูกต้องแท้จริง และชัดเจนมากกว่าการได้รับข้อมูลของสถาบันจากอาจารย์แนะแนว ซึ่งทำให้ทราบถึงข้อมูลคณะต่างๆ ทุนการศึกษาที่สถาบันศึกษาเอกชนมีให้ อีกทั้งการได้เข้าร่วมฟังการบรรยายจากทีมแนะแนว และรูปแบบการบรรยายที่สนุกสนาน ไม่เครียด มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน

“รู้จักมหาวิทยาลัยเอกชนมากขึ้นก็จากที่พวกอาจารย์ที่มาจัดนิทรรศการนี้แหละค่ะ หนูสามารถถามได้เลย เพราะบางทีถามอาจารย์แนะแนวข้อมูลที่ได้ก็ไม่ชัดเจนเท่าไร”

“ได้ฟังพวกอาจารย์บรรยายแล้วอยากเรียนค่ะ ได้เห็นภาพด้วย ได้รู้จักคณะต่างๆ มากขึ้นทำให้หนูรู้สึกอยากเรียนจริงๆ”

“ตอนที่ยังไม่ได้ฟังการแนะแนวบรรยายจากทางอาจารย์ ไม่รู้ว่าทางมหาวิทยาลัยมีทุนการศึกษาต่างๆ ให้ด้วย จากตอนที่คิดว่าสมัครเข้าเรียนโดยใช้ทุนตนเอง พอรู้แบบนี้แล้วก็คิดว่าจะลองสมัครขอทุนดูเผื่อได้ทุนค่ะ จะได้ช่วยลดภาระของพ่อแม่ด้วย”

“ตัวผมคิดไว้แล้วว่า จะเข้ามหาวิทยาลัยเอกชน และจากที่พวกอาจารย์มาบรรยายแนะแนวครั้งนี้ นั่นทำให้ผมได้ข้อมูลเพิ่มเติมจากที่ไม่ทราบอีกเยอะ ได้รู้ข้อมูลของคณะต่างๆ ทำให้ผมสนใจเพิ่มขึ้นอีกหลายคณะ นอกจากคณะที่ผมตั้งใจว่าจะเข้าเรียน รู้ว่ามีทุนการศึกษาให้มากกว่าที่ผมรู้จักพี่ชาย รู้ว่ามีกรรับสมัครช่วงไหน มีวิธีไหนบ้าง ในการสมัครเข้าเรียน และพวกอาจารย์ก็บรรยายสนุกไม่น่าเบื่อด้วยครับ มีเกมส์มาให้เล่นด้วย”

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัยที่ได้ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ สถาบันการศึกษาที่นักเรียนศึกษาอยู่ ระดับการศึกษาของและอาชีพของมารดา มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อ และการที่นักเรียนได้รับรู้ข้อมูลของทางมหาวิทยาลัย โดยอาจารย์แนะแนวเป็นผู้แนะนำมหาวิทยาลัยและหลักสูตรให้ตรงกับความชอบ ผ่านกิจกรรมในรูปแบบต่างๆ ได้แก่ การจัดนิทรรศการการศึกษาโดยการเชิญมหาวิทยาลัยต่างๆ เข้าร่วมจัดนิทรรศการ การบรรยายแนะแนวการศึกษาต่อจากทางมหาวิทยาลัย และการพาเยี่ยมชมตลาดนัดหลักสูตรการศึกษา นอกจากนี้การที่อาจารย์แนะแนวพาเยี่ยมชมมหาวิทยาลัยเพื่อดูอาคารสถานที่ อุปกรณ์การเรียนการสอน ผลงานของนักศึกษา และสิ่งแวดล้อมของมหาวิทยาลัยนั้นก็เป็นสิ่งปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ได้รับทราบข้อมูลจากทางมหาวิทยาลัย ซึ่งนักเรียนได้แสดงความคิดเห็นว่าชอบกิจกรรมนี้ เพราะการที่มาเยี่ยมชมสถานที่จริง ทำให้ผู้ให้ข้อมูลหลักได้สัมผัสสภาวะบรรยากาศการเรียน การสอน และได้ทดลองใช้อุปกรณ์ในห้องปฏิบัติการต่างๆ ด้วยตนเอง ซึ่งช่วยให้การตัดสินใจได้ง่ายขึ้น

ทั้งนี้ปัจจัยด้านต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน ได้แก่ ปัจจัยดึงดูด ซึ่งประกอบด้วย ความเชื่อทัศนคติ ลักษณะนิสัย ค่านิยม กลุ่มบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการเข้าศึกษา รวมทั้งภาพลักษณ์ ปัจจัยผลักดัน ซึ่งประกอบไปด้วย ซึ่งประกอบด้วย ทัศนคติต่อสถาบันการศึกษาเอกชน และปัจจัยสนับสนุน ซึ่งประกอบไปด้วย ทีมแนะแนวของสถาบันเอกชน ที่ทำการประชาสัมพันธ์ข้อมูล และทุนการศึกษา โดยนักเรียนเลือกเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน เพราะจากตนเองต้องการจะเข้าศึกษา และเพราะมีญาติพี่น้องหรือบุคคลที่รู้จัก ศึกษาอยู่ในสถาบันอยู่แล้ว นอกจากนี้สิ่งที่นักเรียนคาดหวังจากมหาวิทยาลัยเอกชน คือ การมีความพร้อมทางด้านเทคโนโลยี อุปกรณ์การเรียนที่ทันสมัย สถาบันมีมาตรฐาน และมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ในด้านหลักสูตรการเรียนการสอนให้สามารถตอบสนองตลาดแรงงานในปัจจุบันได้จริง และถึงแม้ว่ามหาวิทยาลัยเอกชนนั้นอาจเข้าศึกษาต่อได้ง่ายแต่นักเรียนก็มีความคิดว่าสำเร็จการศึกษายาก อีกทั้งยังมีความรู้สึกว่ ในปัจจุบันการสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเอกชนก็เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานและเป็นที่ยอมรับของสังคมมากขึ้น โดยดูจากบุคคลที่มีชื่อเสียงในสาขาวิชาชีพต่างๆ หลายคนสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเอกชน ทำให้นักเรียนยังเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจในการเข้าศึกษาต่อ อีกทั้งการที่นักเรียนได้รับการประชาสัมพันธ์จากมหาวิทยาลัยเอกชน ทำให้ได้รับทราบข้อมูลที่ถูกต้องแท้จริงและชัดเจน ไม่ว่าจะเป็นการได้เข้าร่วมฟังการบรรยายแนะแนวการศึกษา รูปแบบการบรรยายของทีมแนะแนวที่สนุกสนานไม่เครียด การรับทราบข้อมูลจากการ

จัดนิทรรศการการศึกษา และทุนการศึกษาที่มหาวิทยาลัยเอกชนมีให้ ก็มีส่วนทำให้เกิดการตัดสินใจ
เข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยได้นำผลการวิจัยมาสรุปและอภิปรายผลในสิ่งที่ได้ค้นพบเพื่อเป็นการสนับสนุนและเพิ่มเติมความรู้ต่างๆ ในเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย เอกชนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร รวมทั้งยังได้กล่าวถึงข้อจำกัดของงานวิจัยและข้อเสนอแนะต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้สนใจเรื่องนี้อย่าง

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาถึงทัศนคติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อมหาวิทยาลัยเอกชน

สรุปผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 คุณลักษณะพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ซึ่งศึกษาอยู่ในสถาบันการศึกษาภาครัฐและภาคเอกชนจำนวนเท่ากัน โดยส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในสาขาวิชาศิลป-ภาษา โดยที่บิดาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี และมารดาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี นอกจากนี้บิดาของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่แล้วมีอาชีพเจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว โดยที่มารดาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพเจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ของครอบครัว มากกว่า 50,000 บาท

โดยจากการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามคุณลักษณะพื้นฐาน ได้แก่ เพศ สถาบัน สาขาวิชา ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา อาชีพบิดา อาชีพของมารดา และรายได้ของครอบครัว ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 นักเรียนที่มีเพศ สาขาวิชา ระดับการศึกษาของบิดา อาชีพของบิดา และรายได้ของครอบครัว ต่างกัน มีปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชนไม่แตกต่างกัน

1.2 นักเรียนที่ศึกษาในสถาบันการศึกษารัฐบาลและเอกชน มารดากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาและอาชีพที่ต่างกัน มีปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน แตกต่างกัน โดยที่ มารดาที่มีวุฒิปริญญาตรีเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อมากกว่ามารดาที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี และมารดาที่มีอาชีพรับราชการเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อมากกว่ามารดาที่มีอาชีพอื่นๆ

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร เมื่อพิจารณาแยกรายด้าน พบว่า ทุกปัจจัยมีความสำคัญอยู่ในเชิงบวกระดับสูง โดยที่ค่าเฉลี่ยมากเป็นอันดับ 1 ได้แก่ ปัจจัยสนับสนุน ซึ่งประกอบด้วยทีมแนะแนวของสถาบันเอกชนที่ทำการประชาสัมพันธ์ข้อมูล และทุนการศึกษา รองลงมาได้แก่ ปัจจัยดึงดูด ซึ่งประกอบด้วย ความเชื่อทัศนคติ ลักษณะนิสัย ค่านิยม กลุ่มบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการเข้าศึกษา รวมทั้งภาพลักษณ์ และปัจจัยผลักดัน ซึ่งประกอบด้วย ทัศนคติต่อสถาบันการศึกษาเอกชน

โดยที่ปัจจัยสนับสนุน อันดับแรก ได้แก่ รูปแบบการบรรยายของทีมแนะแนว รองลงมาคือ ทุนการศึกษาที่สถาบันเอกชนมีให้ ได้รับการประชาสัมพันธ์จากสถาบันเอกชน และได้เข้าฟังการบรรยายแนะแนวเข้าศึกษาต่อจากมหาวิทยาลัยเอกชน ตามลำดับ สำหรับปัจจัยดึงดูดนั้น ความพร้อมทางด้านเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักศึกษา และความต้องการความก้าวหน้าในอาชีพ อยู่ในระดับมากที่สุด และปัจจัยผลักดันทุกด้านมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง ซึ่งผู้สำเร็จการศึกษาเป็นที่ยอมรับของสังคมอยู่ในอันดับแรก รองลงมาคือ ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันเอกชนมีความรู้ความสามารถเท่าเทียมกับสถาบันรัฐ และสถาบันเอกชนสอบเข้าง่ายกว่าสถาบันรัฐบาล ตามลำดับ

อภิปรายผล

ส่วนที่ 1 คุณลักษณะพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการทดสอบปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน เพศที่แตกต่างกันผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่าไม่สอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยคือ นักเรียนชายและหญิงมีความต้องการศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชนไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนุชรี ศิริเสถียร (2548) พบว่า นักศึกษาที่มีเพศที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยคริสเตียน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ อภิญา อิงอาจ และเจษฎา สุทธิอุดม (2548) ที่ระบุว่าเพศไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนของนักศึกษา ทั้งนี้จะเป็นเพราะว่าการศึกษามีความสำคัญมากกับทุก

คน ซึ่งทำให้นักเรียนไม่ว่าชาย หรือ หญิง ให้ความสำคัญหรือให้ความสนใจในการศึกษาเหมือนกัน

ผลการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน พบว่า สถาบันการศึกษาที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน กล่าวคือ นักเรียนที่ศึกษาอยู่ในสถาบันภาครัฐและเอกชนมีความต้องการศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชนแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนเกิดความรู้สึกว่า การเข้าศึกษาต่อในสถาบันของรัฐบาลเป็นมาตรฐานค่านิยมทางสังคม และนักเรียนเกิดความรู้สึกอยากที่จะได้รับการยอมรับทางสังคม โดยค่านิยมและความเชื่อที่ว่าต้องเข้าศึกษาต่อในสถาบันของรัฐบาล เพราะเป็นที่ยอมรับของสังคมมากกว่าการที่จะเข้าศึกษาต่อในสถาบันของเอกชน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจและการกระทำทางสังคม ที่รีดเดอร์(Reader, 1976) ได้กล่าวไว้ว่า ผู้กระทำจะเป็นผู้เลือกกระทำหรือไม่กระทำให้สอดคล้องกับความเชื่อของเขาก็ได้ ซึ่งมาตรฐานค่านิยมเป็นสิ่งที่ผู้กระทำได้รับการยอมรับจากทัศนคติ ลักษณะนิสัย และเป็นเกณฑ์ที่ตัดสินใจว่าดีหรือไม่ดี ค่านิยมที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ และการกระทำทางสังคม โดยเป็นตัวชักนำให้ผู้กระทำพยายามที่จะกระทำให้สอดคล้องตามค่านิยมของเขาที่ยึดถืออยู่ นิสัยและขนบธรรมเนียมประเพณี คือ แบบอย่างพฤติกรรมที่ผู้กระทำได้รับการกระตุ้นให้แสดงออกมาจนเป็นรูปแบบที่แน่นอน และมีการยอมรับอันเนื่องมาจากแบบอย่างที่ตั้งค่านิยมกำหนดไว้

นอกจากนั้นผลการวิจัยยังระบุว่า นักเรียนที่ศึกษาสาขาวิชาที่แตกต่างกันมีความต้องการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชนไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนที่ศึกษาในสาขาวิชาที่แตกต่างกันนั้นได้รับข้อมูลของมหาวิทยาลัยเอกชนเกี่ยวกับคณะต่างๆ ที่เปิดสอนว่าตรงกับความต้องการของตนอีกทั้งชื่อเสียงคณะต่างๆ ของมหาวิทยาลัยเอกชนเป็นที่ยอมรับของสังคม โดยดูจากชื่อเสียงของศิษย์เก่าที่จบไปแต่ละสาขาวิชา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของธีระพันธ์ ชนาพรธรรม (2548) ที่พบว่าปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจได้แก่ อันดับ 1 คือ ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย และชื่อเสียงของคณะนิเทศศาสตร์ อันดับ 2 คือ ความมีชื่อเสียงของตัวบัณฑิตและนักศึกษา และอันดับ 3 คือ ผลงานและรางวัลของคณะนิเทศศาสตร์ สิ่งเหล่านี้คือข้อมูลที่นักเรียนได้รับจึงทำให้เลือกที่จะศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน และจากผลการวิจัยนักเรียนทุกสาขาวิชาให้ความสำคัญกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชนอยู่ในระดับมาก

ผลการวิจัยพบว่า ระดับการศึกษาและอาชีพของบิดาที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชนของนักเรียนไม่แตกต่างกัน เนื่องมาจากบิดาซึ่งเป็นผู้นำครอบครัว มีภาระหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบ สร้างฐานะให้ครอบครัว และในบางอาชีพทำให้ต้องมีการเดินทางอยู่

ตลอดเวลา หรือไม่ได้พักอยู่กับครอบครัว จึงมีเวลาในการดูแลบุตรไม่มากเท่าที่ควร ดังนั้นหน้าที่ในการดูแลบุตรจึงเป็นของมารดามากกว่า จึงทำให้มีส่วนในการตัดสินใจน้อยกว่ามารดา เมื่อเวลาบุตรมีปัญหาในเรื่องต่างๆ จึงปรึกษามารดา เพราะใกล้ชิดกับมารดามากกว่า ส่วนระดับการศึกษาและอาชีพของมารดาที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของซูลินูซ บุนยอม (2543) และนันทีนิ คุ่มปรีดี (2543) ที่พบว่าระดับการศึกษาของมารดา มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียนหรือนักศึกษา และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นุชรี คิริเสถียร (2548) ที่พบว่า อาชีพของมารดาที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยคริสเตียนที่ต่างกัน จากผลการวิจัยมารดาที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีจะมีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชนมากกว่ามารดาที่มีการศึกษต่ำกว่าปริญญาตรี และมารดาที่มีอาชีพรับราชการมีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อมากกว่ามารดาที่มีอาชีพอื่นๆ จากการที่มารดาที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีและมีอาชีพรับราชการ ซึ่งมีความมั่นคง มีเวลาที่แน่นอน สามารถจัดสรรเวลาในการเลี้ยงดู ให้คำปรึกษาแก่บุตรได้ดี และรายได้ที่แน่นอนสามารถวางแผนค่าใช้จ่ายสำหรับค่าเทอมได้ นักเรียนซึ่งใกล้ชิดกับมารดา อีกทั้งอยู่ในช่วงเวลาที่ต้องตัดสินใจ นักเรียนเกิดความไม่แน่ใจ จึงปรึกษามารดา และนักเรียนใช้คำแนะนำของมารดาช่วยในการตัดสินใจ ซึ่งในทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจและการกระทำทางสังคม โดยแพทเทอร์สัน (Patterson, 1980) ได้ให้ความหมายว่า การตัดสินใจหมายถึง การที่บุคคลเข้าไปสู่การเสี่ยง โดยมีการรวบรวมและประเมินข้อมูล มีทางเลือกหลายทางและมีสิ่งประกอบอื่นๆ ที่สำคัญ อันนำไปสู่การตัดสินใจเลือก ในกรณีนี้นักเรียนรู้สึกว่าการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อมีความสำคัญมาก จึงต้องพิจารณาข้อมูลด้านต่างๆ ให้ดีและจากการที่ได้ใกล้ชิดกับมารดา จึงรู้สึกว่าการที่มารดาแนะนำเป็นสิ่งที่ดี จึงเลือกเชื่อฟังคำแนะนำของมารดา

อีกทั้งผลการวิจัยยังพบว่า รายได้ของครอบครัวที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน เนื่องจากทุนการศึกษาที่มหาวิทยาลัยเอกชนมีให้ และอาจเป็นเพราะรัฐบาลให้การสนับสนุนทางด้านการศึกษาอย่างมาก โดยรัฐบาลมีการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนในรูปของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนที่มีความจำเป็นสามารถยื่นขอเงินกองทุนได้และมาตรฐานสังคมผลักดันให้นักเรียนจำเป็นต้องศึกษาในชั้นที่สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วุฒิวงศ์ เอียดศรีชาย (2543) ที่พบว่าปัจจัยด้านรายได้ของผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา ทำให้นักเรียนมีความคาดหวังว่าการเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน จะสามารถทำให้ได้รับโอกาสด้านต่างๆ เหมือนกับนักเรียนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยรัฐบาล โดยผลการวิจัยสอดคล้องกับทฤษฎีความคาดหวังของ Vroom (อ้างใน อารีรัตน์

แก้วประดิษฐ์, 2546) กล่าวว่า การที่มนุษย์จะเลือกหรือตัดสินใจกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดนั้นมีสาเหตุหรือแรงจูงใจโดยอาศัยเหตุผลและปัจจัยหลายๆ อย่างประกอบกัน มิได้เกิดจากปัจจัยใดปัจจัยหนึ่งเพียงอย่างเดียว โดยที่บุคคลนั้นๆ จะต้องมีความคาดหวังเกี่ยวกับผลตอบแทนที่จะได้รับ ความพอใจและความไม่พอใจต่อ และผลตอบแทนที่ได้รับเมื่อเปรียบเทียบกับผู้อื่น ดังนั้นนักเรียนมีความคาดหวังว่าการที่เข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน จะได้รับโอกาสด้านต่างๆ เหมือนกับนักเรียนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยรัฐบาล เช่น การเข้าศึกษาในคณะที่มีชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยเอกชน จะเป็นที่ยอมรับของสังคม เป็นที่ยอมรับของตลาดแรงงาน และการเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชนโดยกองทุนกู้ยืมที่รัฐบาลมิให้หรือทุนจากทางมหาวิทยาลัยก็เป็นการแบ่งเบาภาระให้กับครอบครัว เปิดโอกาสให้นักเรียนเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชนมากขึ้น

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยดังต่อไปนี้ประกอบด้วยกลุ่มบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการเข้าศึกษา ความเชื่อทัศนคติ ลักษณะนิสัย ค่านิยม รวมทั้งภาพลักษณ์ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน ไม่ว่าจะเป็นด้านสิ่งแวดล้อมความสะดวกต่างๆ ความพร้อมทางด้านเทคโนโลยี อุปกรณ์การเรียนที่ทันสมัย สถาบันมีชื่อเสียงและมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง หลักสูตรตอบสนองความต้องการของผู้เรียน บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมร่มรื่น สอดคล้องกับงานวิจัยของ นันท์นิตี เป็นแจ้ง (2547) ที่พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการศึกษาต่อในระดับมาก ได้แก่ ปัจจัยด้านชื่อเสียงของสถาบัน ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านหลักสูตรหรือสาขาวิชา นอกจากนี้การที่นักเรียนต้องการความก้าวหน้าในอาชีพ และเป็นที่ยอมรับของสังคมนั้น ยังสอดคล้องกับทฤษฎีแรงจูงใจของ มาสโลว์ (Maslow's Hierachy of Needs) (อ้างใน พิมลจันทร์ นามวัฒน์, 2545) ที่ได้แบ่งลำดับชั้นความต้องการพื้นฐานเป็น 5 ชั้น โดยในชั้นที่ 4 ได้พูดถึงความต้องการการยอมรับนับถือและเห็นว่าตนเองมีคุณค่าต่อสังคม เป็นความต้องการมีหน้ามีตา เป็นที่ยอมรับของสังคม ความต้องการให้ผู้อื่นเห็นว่าตนมีความสามารถและมีคุณค่าและมีเกียรติ ประสบความสำเร็จในชีวิต และหน้าที่การงาน ซึ่งนักเรียนต้องการได้รับสิ่งต่างๆ เหล่านี้ เป็นความพยายามที่จะให้บุคคลอื่นยอมรับนับถือตนเองว่าเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และการที่เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชนโดยกลุ่มบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาแนะนำ นั่นคือความต้องการที่จะเป็นที่ยอมรับของสังคมหรือกลุ่ม โดยการที่เลือกศึกษาต่อในสถาบันตามกลุ่มเพื่อนหรือรุ่นพี่ที่มีอิทธิพลต่อตนเอง

นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังพบว่าปัจจัยผลักดัน ซึ่งประกอบด้วยทัศนคติที่มีต่อสถาบันการศึกษาเอกชน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน ไม่ว่าจะเป็นเป็นส่วนผู้สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเอกชนเป็นที่ยอมรับของสังคม และเป็นที่ต้องการของ

ตลาดแรงงาน มีความรู้ความสามารถเท่าเทียมกับสถาบันรัฐ สถาบันเอกชนถึงแม้จะสอบเข้าศึกษาต่อได้ง่ายกว่าสถาบันรัฐบาลแต่ก็สำเร็จการศึกษายาก เกิดความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้ศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน ผลการวิจัยดังกล่าว เป็นไปตามทฤษฎีความคาดหวังของ Vroom ที่กล่าวว่า การที่มนุษย์จะเลือกหรือตัดสินใจกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดนั้นมีสาเหตุหรือแรงจูงใจ เพื่อต้องการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ ปรับวุฒิความรู้ การยอมรับในสังคม ความทัดเทียมทางการศึกษา ความก้าวหน้าในการทำงาน จึงทำให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อในสถานศึกษาเอกชน เพราะพบเห็นผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันเอกชนมีชื่อเสียงในสังคม และได้รับการยอมรับจากสังคม จากแรงจูงใจดังกล่าวล้วนเป็นแรงผลักดัน ทำให้นักเรียนพร้อมที่จะทำเพื่อให้ประสบความสำเร็จในชีวิต เพราะเกิดความคาดหวังว่าถ้าปฏิบัติตามนั้นแล้ว จะได้รับความสำเร็จตามมาทำให้เกิดแรงจูงใจ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนักทฤษฎี คัมปริดี (2543) ที่พบว่าสาเหตุของการเลือกเรียนของนักเรียนนั้นเป็นเพราะจะก่อให้เกิดความมั่นคง ได้รับเกียรติยศชื่อเสียง ได้รับความนับถือจากคนทั่วไป

ส่วนผลการวิจัยด้านปัจจัยสนับสนุน ซึ่งประกอบด้วยทีมแนะแนวและทุนการศึกษา มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน ทั้งนี้ นักเรียนคิดว่า รูปแบบของการบรรยายมีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อมากที่สุด เพราะในการบรรยายนั้นมีรูปแบบที่แตกต่างกัน แล้วแต่เทคนิคของแต่ละสถาบัน การบรรยายโดยใช้ทุนการศึกษาที่มีหลายประเภท เช่น ทุนเรียนดี ทุนนักกีฬา ทุนความสามารถพิเศษต่างๆ เป็นการจูงใจนักเรียนให้ตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการตัดสินใจและการกระทำทางสังคมของริดเดอร์ (Reader, 1976) ที่กล่าวว่า ปัจจัยสนับสนุนประกอบด้วย โอกาส ความสามารถ และการสนับสนุน โดยที่โอกาส หมายถึง สถานการณ์ที่เปิดโอกาสให้ผู้กระทำมีทางเลือกในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งผู้กระทำจะตัดสินใจกระทำหรือมีส่วนร่วมตามสถานการณ์นั้นๆ ความสามารถ คือ ความรู้สึกที่ผู้กระทำรู้ถึงความสามารถของตนเองที่จะก่อให้เกิดความสำเร็จในการกระทำนั้นๆ ได้ ผู้กระทำจะตัดสินใจกระทำเพราะเขารู้สึกว่าเขาสามารถที่จะกระทำสำเร็จได้ในสถานการณ์นั้นๆ การสนับสนุน คือ สิ่งที่ผู้กระทำหวังว่าจะได้รับจากผู้อื่นในการทำสิ่งใด การตัดสินใจกระทำ เมื่อมีความรู้สึกว่ามีสิ่งสนับสนุนให้ทำสิ่งนั้น หลังจากทีนักเรียนได้ฟังการบรรยาย และทราบถึงเรื่องทุนการศึกษาประเภทต่างๆ ทำให้นักเรียนที่มีความสามารถ ความถนัด ตามที่กล่าวมาจะรู้สึกว่ามีโอกาสเรื่องทุนการศึกษามาสนับสนุนให้มีทางเลือกมากยิ่งขึ้น จึงนำมาซึ่งการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในสถาบันเอกชน

ข้อจำกัดในงานวิจัย

1. ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ตัวอย่างที่ศึกษาน้อยเกินไป ซึ่งศึกษาเฉพาะนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร และกลุ่มตัวอย่างแค่ 200 คน ซึ่งอาจได้ผลที่ไม่ตรงกับความเป็นจริงเท่าที่ควร ซึ่งผู้วิจัยคิดว่าถ้ามีการเก็บกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่านี้ อาจจะทำให้ผลการวิจัยมีความเที่ยงตรงมากยิ่งขึ้นแล้วสามารถไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
2. ในการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ไม่ได้สุ่มเลือกตามความน่าจะเป็น ทำให้ขยายผลไปอ้างอิงประชากรไม่ได้
3. กลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมโครงการเปิดครัว “มหาวิทยาลัยกรุงเทพ” เป็นบุคคลที่สนใจมหาวิทยาลัยเอกชนอยู่แล้ว ดังนั้นอาจจะเกิดลำเอียงในการให้ข้อมูลได้
4. ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลไม่หลากหลาย ควรที่จะมีการเก็บข้อมูลโดยการแบ่งระยะเวลาอาจการเก็บข้อมูลเป็นภาคการศึกษา ภาคที่ 1 และภาคที่ 2 เนื่องจากอาจมีผลต่อการตัดสินใจ เพราะภาคที่ 1 กลุ่มตัวอย่างอาจจะยังไม่ได้คิดเลือกที่จะศึกษาต่อ ณ สถาบันใด และในภาคที่ 2 แต่ละโรงเรียนมักจะจัดกิจกรรมแนะแนวการศึกษาต่อให้นักเรียน ทำให้มีข้อมูลในการเลือกศึกษาต่อมากขึ้น ความคิดที่มีอยู่เดิมอาจเปลี่ยนแปลง

ข้อเสนอแนะต่อมหาวิทยาลัยเอกชน

1. จากการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าระดับการศึกษามารดาของกลุ่มตัวอย่างและอาชีพมีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ ทำให้ในการที่จะทำการประชาสัมพันธ์ข้อมูลของสถาบันนั้น ควรที่จะเพิ่มการประชาสัมพันธ์ให้มารดาของนักเรียนทราบด้วย โดยการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ของทางโรงเรียนที่จัดขึ้น เช่น วันประชุมผู้ปกครอง ซึ่งจะมีการจัดนิทรรศการแนะแนวการศึกษาต่อ และทางมหาวิทยาลัยเอกชนได้เข้าร่วมจัดนิทรรศการพร้อมทั้งบรรยายแนะแนวการศึกษาเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษาแก่ผู้ปกครองและนักเรียน
2. ในการวิจัยครั้งนี้รูปแบบการบรรยายของทีมแนะแนว และทุนการศึกษาเป็นปัจจัยสนับสนุนที่ทำให้นักเรียนเลือกเข้าศึกษาต่อมากที่สุด ในการนำผลการวิจัยไปใช้ทำให้ทราบว่า ควรที่จะพัฒนารูปแบบของการบรรยายให้มีความน่าสนใจ ไม่ให้เกิดความรู้สึกเบื่อหน่ายในการเข้าฟังการบรรยายการศึกษาต่อ และการบรรยายควรเน้นการให้ข้อมูลเรื่องทุนการศึกษาประเภทต่างๆ ที่สถาบันมีให้กับนักเรียน เพื่อทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกว่าตนเองมีโอกาสในการเข้าศึกษาต่อในสถาบันเอกชนมากขึ้น การสร้างแรงจูงใจโดยการนำข้อมูลของนักศึกษาปัจจุบันซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับทุนการศึกษาประเภทต่างๆ มาแจ้งให้ทราบ โดยการจัดทำเป็นวีดิทัศน์สัมภาษณ์นักศึกษาเกี่ยวกับ

ขั้นตอนในการขอรับทุน สิ่งที่ได้รับการเข้ามาเป็นนักศึกษา และพูดเชิญชวนในการสมัครขอรับทุน เมื่อนักเรียนได้รับทราบข้อมูลดังกล่าว จึงรู้สึกถึงโอกาสที่ตนจะได้รับ

3. มหาวิทยาลัยเอกชนควรพัฒนาสถาบันให้มีภาพลักษณ์ที่ดี และประชาสัมพันธ์ให้นักเรียน ผู้ปกครอง และผู้ที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ ได้เห็นถึงโอกาส เกียรติยศ ชื่อเสียง การยอมรับจากสังคม ศักดิ์และสิทธิที่เท่าเทียมกับการสำเร็จการศึกษาจากสถาบันรัฐบาล เหล่านี้คือสิ่งที่จะได้รับการศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน เพราะจากผลการวิจัยพบว่า ทักษะคนที่ มีต่อสถาบันเอกชนเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อ เช่น ในการที่นักศึกษาที่ ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยเอกชนต่างๆ ได้รับรางวัลการแข่งขันในด้านต่างๆ ให้ทำหนังสือแจ้งไปยัง โรงเรียนที่นักศึกษาดังกล่าวเคยศึกษาอยู่ เพื่อให้ทางโรงเรียนทราบและเป็นการประชาสัมพันธ์ ให้กับมหาวิทยาลัยเอกชนที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ด้วย หรือศิษย์เก่าที่ประสบความสำเร็จมีชื่อเสียง ก็ประชาสัมพันธ์ให้คนทั่วไปทราบ อีกทั้งเข้าร่วมกิจกรรม หรือช่วยเหลือสังคมในเรื่องต่างๆ ที่จะมี ส่วนพัฒนาภาพลักษณ์ให้กับทางสถาบัน หรือเป็นผู้จัดกิจกรรมต่างๆ ให้กับสังคม เช่น ออกค่าย อาสาพัฒนาสร้าง โรงเรียนตามภูมิภาคต่างๆ จัดอบรมความรู้ในสาขาต่างๆ ให้แก่อาจารย์แนะแนว นักเรียน และกลุ่มบุคคลทั่วไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยควรที่จะต้องกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่กว้างขึ้น อย่างเช่น ครู/อาจารย์แนะแนว ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้ปกครอง เพื่อที่จะ ได้ข้อมูลสำหรับการวิจัยที่มีความละเอียดมากกว่าเดิม
2. ในการวิจัยครั้งต่อไปควรที่พิจารณาเพิ่มตัวแปรในการวิจัย เช่น การแนะแนวของ อาจารย์ สภาพการเรียนการสอน เพื่อให้ทราบได้ว่าตัวแปรเหล่านี้มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อของ นักศึกษาหรือไม่และสามารถที่จะหาแนวทางในการแก้ปัญหาได้ถูกต้อง
3. ควรที่จะวิจัยในเรื่องแนวเดียวกันนี้แต่ขยายไปยังภูมิภาคอื่นๆ ให้ทั่วประเทศ เพื่อให้ ทราบได้ว่าในภูมิภาคอื่นๆ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกศึกษาต่อมีความเหมือน หรือต่างกันอย่างไร เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยที่สัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อของนักเรียนทั่วประเทศ

บรรณานุกรม

หนังสือ

ครบรอบ 21 ปี วันสถาปนาสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย. (2542).

จุฬาสารสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์
ทองกวาว.

เฉลิมเผ่า อจละนันท์, จุฑามาศ ชูจินดา, ประกฤติ พูลพัฒน์, พูนทรัพย์ นาคานาคา, เทวี ตติยรัตน์ และ
นิพนธ์ นาคเปลี่ยว. (2545). ผลิตผลของสถาบันอุดมศึกษา และคุณภาพการทำงานของ
บัณฑิต. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ทพวงมหาวิทยาลัย (2533). “การบริหารสถาบันอุดมศึกษาเอกชน” เอกสารประกอบการสัมมนา
เชียงใหม่: เชียงอินทร์.

วัลลภ สุวรรณดี และคณะ. (2541). รายงานการวิจัยประกอบการสร้างพระราชบัญญัติการศึกษา
แห่งชาติการศึกษาเอกชน. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
สำนักนายกรัฐมนตรี.

สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย. (2542). “รายชื่อสมาชิกสถาบันสมาคม
สถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย” ในจุฬาสารสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
แห่งประเทศไทย 8. (ฉบับที่ 2), 7-9.

ลีปนันท เกตุทัต. (2543). การเรียนรู้. วารสารการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้านสุขภาพ2 (ฉบับที่ 2),
93.

แสวง รัตนมงคลมาศ. (2537). องค์กร การนำ การตัดสินใจ. เอกสารประกอบการเรียนการสอน
วิชาการจัดการทางพัฒนาสังคม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันบัณฑิต
พัฒนบริหารศาสตร์.

วิทยานิพนธ์

- จำเนียร สุขสง. (2543). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาส: ศึกษากรณี อำเภอเมือง จังหวัดสตูล. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ชลีนุช บุญน้อม. (2543). องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สาขาระบบสารสนเทศ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- ทักษิณ สุวรรณะชญ. (2546). “กลยุทธ์การสื่อสารเพื่อสร้างความได้เปรียบในการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยเอกชน.”วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ธิดิมา จงพิพัฒน์วิชย์. (2539). การเปรียบเทียบผลของการใช้คำปรึกษาแบบกลุ่มกับการใช้ชุดการแนะแนว เพื่อพัฒนากระบวนการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนท่ามะกาวิทยาคม จังหวัดกาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์ศศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ
- ธีระพันธ์ ชนาพรรณ. (2548). การจัดการสื่อสารของคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยเอกชน ที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษา วารสารศาสตรมหาบัณฑิต (การสื่อสารภาครัฐและเอกชน) คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นันทินี คุ่มปรีดี. (2543). การตัดสินใจศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6: กรณีศึกษาโรงเรียนยางชุมน้อยพิทยาคม อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- นันทินี เป็นแจ้ง. (2547). ปัจจัยในการศึกษาต่อของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิตสาขาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

- ปาริชาติ คุณปลื้ม. (2548). “การพัฒนารูปแบบของค์การแห่งการเรียนรู้ของมหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย.” วิทยานิพนธ์การศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พิมพ์ปวีร์ ศรีกิจการ. (2545). “ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.): ศึกษากรณีวิทยาลัยอาชีวศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม) คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- พิสมัย ทองเที่ยง. (2549). “ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเอกชนกรณีศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.” สารนิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วรรณดี แก้วเก่า. (2541). การสำรวจความสนใจในอาชีพและการเลือกศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดฉะเชิงเทรา. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ว่าที่ร้อยตรี สิทธิพงษ์ ห่วงแก้วพราย. (2545). “ความพึงพอใจของนักศึกษาโรงเรียนเทคโนโลยีภาคตะวันออก(อ.เทค) ที่มีต่อมหาวิทยาลัยเอกชนที่เปิดสอนระดับปริญญาตรีต่อเนื่อง.” งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วิภา อร่ามรุ่งโรจน์ชัย. (2544). แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษษสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วุฒิวงศ์ เอียดศรีชาย ปทส.(เครื่องกล). (2543). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิค กลุ่มสถานศึกษาภาคใต้ กรมอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- สุชาติ วิวัฒน์ชานนท์, (2542). การศึกษาความสนใจในการเลือกศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อัสรา ลิมเงิน. (2544). “การศึกษาและวิเคราะห์การประชาสัมพันธ์ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในภาวะวิกฤต”. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- อานันท์ ทาปทา. (2533). ปัจจัยบางประการที่มีศักยภาพต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษา: ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาสังคม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อารีรัตน์ แก้วประดิษฐ์. (2546). องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.

เว็บไซต์

- พิศมัย ทองเที่ยง, 2549 สืบค้น <http://mua.go.th/~buphe/budget.htm>
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ จำนวนนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ และเอกชน จำแนกตามระดับการศึกษา ปีการศึกษา 2549, ค้นเมื่อวันที่ 26 มิถุนายน 2551, จาก http://www.siamturakij.com/home/news/display_news.php?news_id=413360
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ จำนวนนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ และเอกชน จำแนกตามระดับการศึกษา ปีการศึกษา 2548, ค้นเมื่อวันที่ 26 มิถุนายน 2551, จาก http://www1.matichonmultimedia.com/~matichon/prachachat/prachachat_detail.php?s_tag=02com02190551&day=2008-05-19§ionid=0209
- สาขาวิชาที่เปิดใหม่ในมหาวิทยาลัยเอกชน ค้นเมื่อ 18 มิถุนายน 2551, จาก <http://www.eduzones.com/>

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาใน
เขตกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจงเกี่ยวกับแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้มีความประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อใน
มหาวิทยาลัยเอกชนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นแบบสอบถามที่จะนำคำตอบ
ไปใช้ประโยชน์ในการทำวิจัยเท่านั้น มิใช่เพื่อประโยชน์อื่นใด กรุณาตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ใน ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

1. เพศ

1) ชาย

2) หญิง

2. สถาบันการศึกษา

1) ภาครัฐ

2) ภาคเอกชน

3. สาขาที่ท่านกำลังศึกษาอยู่

1) วิทยาศาสตร์ - คณิต

2) ศิลป์ - คำนวณ

3) ศิลป์ - ภาษา

4) อื่นๆ.....(โปรดระบุ)

4. ระดับการศึกษาของบิดา

1) ต่ำกว่าปริญญาตรี

2) ปริญญาตรี

3) สูงกว่าปริญญาตรี

5. ระดับการศึกษาของมารดา

1) ต่ำกว่าปริญญาตรี

2) ปริญญาตรี

3) สูงกว่าปริญญาตรี

6. อาชีพของบิดา

- 1) รับราชการ 2) พนักงานบริษัทเอกชน
- 3) พนักงานรัฐวิสาหกิจ 4) เจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว
- 5) รับจ้าง 6) อื่นๆ.....(โปรดระบุ)

7. อาชีพของมารดา

- 1) รับราชการ 2) พนักงานบริษัทเอกชน
- 3) พนักงานรัฐวิสาหกิจ 4) เจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว
- 5) รับจ้าง 6) อื่นๆ.....(โปรดระบุ)

8. รายได้ของครอบครัวต่อเดือน

- 1) น้อยกว่า 20,000 บาท 2) 20,001 – 30,000 บาท
- 3) 30,001 – 40,000 บาท 4) 40,001 – 50,000 บาท
- 5) มากกว่า 50,000 บาท

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความในแบบสอบถามแล้วพิจารณาว่าปัจจัยใดที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจ

ที่ทำให้ท่านเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน มากน้อยเพียงใด โดยขอให้ท่าน ทำเครื่องหมาย

✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับของปัจจัยในด้านต่างๆ ซึ่งมี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ปัจจัยด้านต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ปัจจัยดังต่อไปนี้					
1. การเป็นที่ยอมรับของสังคม					
2. พบเห็นผู้จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเอกชน มีบทบาทหน้าที่และมีชื่อเสียงในสังคม					
3. ต้องการประกอบอาชีพที่มีความก้าวหน้า					
4. บรรยากาศและสิ่งแวดลอมที่รุ่มร่าและสวยงามเหมาะแก่การเรียน					
5. สิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักศึกษา					

ปัจจัยด้านต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
6. ความพร้อมทางด้านเทคโนโลยี และอุปกรณ์การเรียนที่ทันสมัย					
7. บิдамารดาต้องการให้เข้าศึกษา					
8. ญาติพี่น้องแนะนำให้เข้าศึกษา					
9. อาจารย์แนะแนวแนะนำให้เข้าศึกษา					
10. รุ่นพี่แนะนำให้เข้าศึกษา					
11. ได้รับคำแนะนำให้เข้าศึกษาจากเพื่อนกลุ่มเดียวกัน					
12. ผู้สำเร็จจากสถาบันแนะนำให้มาศึกษา					
13. ต้องการเข้าศึกษาด้วยตนเอง					
14. สถาบันมีมาตรฐานและความพร้อมในการจัดการศึกษา					
15. สถาบันมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของคนโดยทั่วไป และมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง					
16. หลักสูตรมีความทันสมัยเหมาะสมกับสภาพการที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ตรงกับความต้องการที่จะศึกษา					
17. คณาจารย์มีความรู้ความสามารถเป็นที่ยอมรับกัน โดยทั่วไป					
ปัจจัยผลักดัน					
18. ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันเป็นที่ยอมรับของสังคม					
19. คิดว่าสถาบันเอกชนสอบคัดเลือกง่ายกว่าสถาบันรัฐบาล					
20. คิดว่าสถาบันเอกชนศึกษาและสำเร็จการศึกษาง่ายกว่าสถาบันรัฐบาล					
21. รู้สึกภาคภูมิใจที่ได้ศึกษาในสถาบันเอกชน					
22. ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันเอกชนมีความรู้ความสามารถเท่าเทียมกับสถาบันรัฐบาล					

ปัจจัยด้านต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
23. ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันเอกชนเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน					
ปัจจัยสนับสนุน					
24. ได้เข้าฟังการบรรยายแนะแนวเข้าศึกษาต่อจากทีมแนะแนวมหาวิทยาลัยเอกชน					
25. ได้รับการประชาสัมพันธ์จากสถาบันเอกชน					
26. ทูการศึกษาที่สถาบันศึกษาเอกชนมีให้					
27. รูปแบบการบรรยายของทีมแนะแนว					

ตอนที่ 3 การตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับระดับการตัดสินใจของท่าน ซึ่งมี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

โปรดเลือกระดับการตัดสินใจของท่านในการเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน

มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)

ขอขอบคุณในความร่วมมือ